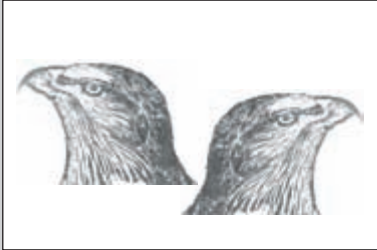

OLAT NIEUWS

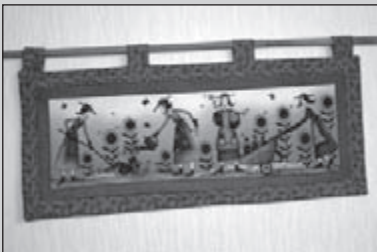
CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 2 • FEBRUARI 2008

Tweedracht rond Euraudax

Grenzeloze Tocht

Henri Floor volgt de E8

Weekendje Wintelre

*Peter van de Ven rondt
in dit nummer zijn trek-
tocht op de Camino af*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opricht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; NB: tijdelijk geen mailcontact
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Bersselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, vacature

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Truus van Vessem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:
Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl
040 2550342

Redactie:

Mirjam Kies, Maria Stortelder, Wil Jacobs, Rinda
Scheltens (tekst); Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie);
Angélique van Deursen (web-editie);
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie:

Mirjam Kies

Verzending OLAT-Nieuws

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en
beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Zie ook www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 2

Van de bestuurstafel <i>Joop Wesseling</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
In Memoriam Alie Houthuyzen <i>Hein Lenders</i>	6
Ledenadministratie; onze jarigen <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Lintje voor Toon van Wordragen <i>Mirjam Kies</i>	7
Prikbord; Ziekenboeg <i>Ad van Asten & Mirjam Kies</i>	8-9
Clubkampioenschap: wijziging jaarprogramma <i>Ad van Asten</i>	10
LPS: wedstrijdverslagen <i>Hans de Vries</i>	11
LPS: agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten; nieuws	12
Euraudax-affaire domper op wandeljaar 2008 <i>Mirjam Kies</i>	13
Ons derde wandelweekend in Wintelre <i>Joop Reichenfeld</i>	14-15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	16-17
Vooruitblikken: OLAT winterserie en clubreis <i>Mirjam Kies</i>	17
Lotgevallen in de buurt van de Lot, deel 3/slot <i>Peter van de Ven</i>	18-22
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	22
Ploeteren en genieten op de E8 <i>Henri Floor</i>	23-27
Grenzeloze Tocht biedt ook na 16x nog verrassingen <i>Ad van Asten</i>	28-31

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Jubileumtocht KNBLO-NL bijna rond. In het kader van het 100-jarig jubileum van de KNBLO Wandelsportorganisatie Nederland is OLAT samen met dertien andere organisatoren van wandelevenementen benaderd om een speciale Jubileumtocht te organiseren. Op 16 maart 2008 mag onze vereniging 'gastheer' zijn. De start is in het Rooise kerkdorp Nijnsel.

Voortvarend als wij zijn, is er een werkgroep in het leven geroepen om alles in goede banen te leiden. De voorbereiding is inmiddels in een vergevorderd stadium. Onze parkoersbouwer Ad Verbakel heeft de routes al verkend. Drukwerk en reclamemateriaal worden binnenkort verspreid.

De organisatie in & om de startlocatie is ook bijna rond; immers naast de belangrijkste bezoekers – de wandelaars – moet OLAT ook een afvaardiging van KNBLO-NL en andere genodigden ontvangen. Ook is de pers uitgenodigd op dit evenement. Gezocht wordt nog naar een bekende Nederlander die de opening zal verrichten.

Het parkeren zal veel van onze aandacht vragen, omdat een grote toeloop wordt verwacht. Op de eerste KNBLO Jubileumtocht in Beetsterszwaag mocht men ruim 1600 deelnemers begroeten! OLAT gaat uit van circa 2500 deelnemers.

-Joop Wesseling-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Voorwoord

De feestdagen zijn nu echt voorbij. De Drie koningen zijn langs geweest, kerstbomen weer opgeruimd en de dagelijkse bezigheden zijn weer opgepakt. Al vroeg in het nieuwe jaar werd ik verrast door een delegatie van de dinsdagwandelaars welke mij kwamen feliciteren met mijn geboortedag. Zoals dat ook al in de oude geschiedenis gebruikelijk was brachten ze goud, wierook en mirre mee, maar wel in een andere vorm. De waardering doet je dan goed, nogmaals dank daarvoor.

Zoals ik al in mijn voorwoord begonnen ben met de dagelijkse bezigheden, zo is ook de wandelvereniging OLAT weer druk bezig met het voorbereiden van de diverse activiteiten, waaronder de winterseriewandeling op 17 februari in Leende.

In de maand maart is het zeer druk. Op 1 maart is er onze jaarlijkse vergadering, waar het bestuur rekenschap moet geven van het afgelopen jaar. Noteer deze datum in je agenda en breng je stem uit bij de bestuursverkiezingen.

Acht dagen later vindt onze jaarlijkse wedstrijd/prestatietocht plaats in de geboorteplaats van OLAT, Olland. Vervolgens kunnen we op 16 maart genieten van onze laatste winterserietocht 2007/08 in Nijnsel. Dit jaar is het wel een heel bijzonder evenement, we organiseren het in samenwerking met de jarige KNBLO-NL welke haar 100-jarig bestaan viert, dus zorg dat je er bij bent. In deze maand zal ook mijn laatste voorwoord verschijnen en wie weet wat er dan nog volgt!

Wij kijken toch nog even terug naar 2007. Vooral de laatste wandeling, de Grenzeloze Tocht, mogen we toevoegen aan de lijst van geslaagde wandelingen. Milieu 2000 uit Lommel had ruim 1100 wandelaars en OLAT ruim 800. Zij waren weer zeer content met de route en de verzorging onderweg en daar doen we het voor. We noemen onze evenementen steeds Winterseries, maar je vraagt je wel eens af hoelang deze wandeltochten nog zo mogen heten. Onze winters worden steeds milder; als we zo doorgaan zien we nog eens de bloesem op een van onze wandelingen.

Ik eindig met mijn bekende leus:

ALLEN AAN DE WANDEL!

Tot ziens op de komende wandeltocht in Heeswijk

-Marinus van Roosmalen-
voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, TIJDELIJK GEEN MAILCONTACT

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer ruim acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Een aantal vaste deelnemers levert een structurele bijdrage aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT-wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
12 feb	de Maasheggen	Café de Wijngaerd 0485-361629 Dorpsstraat 16, 5441 AC Oeffelt
26 feb	Visvijvertocht	Hengelsportver. Venbergen 040-2043108 de Oase z/n, 5555 XV Valkenswaard
11 mrt	de Groote Peel Ospel	Bez.centrum Mijl op Zeven 0495-641780 Moostdijk 15, 6035 RB Ospeldijk
25 mrt	Tussen de twee Beerzen	Café de Zwaan 013-5141266 Hoogdijk 3,2 5091 CH Middelbeers
8 apr	De Sevenumse Molenbeek	A.C. Restaurant Sevenum 077-4672002 Kleefsedijk 29 (Middenpeelweg) 5975 NV
22 apr	de Moerputten	Camping/café de Vondst 0411-641485 Pepereind 13, 5266 AJ Cromvoirt

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
12 feb	De Beckart
19 feb	't Riethof
26 feb	Oud Rooy
04 mrt	Den Toel
11 mrt	Den Beckart
18 mrt	't Riethof
25 mrt	Oud Rooy
01 apr	Den Toel
08 apr	Den Beckart

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

CLUBREIZEN 2008

29 maart	GR 56	Manderfeld-Auel	24-19 km
26 april	GR 5	Vielsalm-Burg Reuland	26-21 km
28 juni	GR AE	Spa-Aywaille	25-19 km
23 aug	GR 576	Clavier-Hamoir	26-21 km
20/21 sept	Eifel	weekendreis met verblijf in JHB alleen bij voldoende deelnemers!	
		za: Daun-Manderscheid	17 km
		zo: Manderscheid-Kyllburg	20 km
25 okt	GR 577	Durbuy-Marche en Famenne	23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen: Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert

0495 - 537775 of 06 - 13011144

(let op: mailen tijdelijk niet mogelijk)

OLAT WINTERSERIE

Startbureau:	Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie. Inschrijving vanaf 07.30 uur.	
Afstand/starttijd	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km	17.00 uur
	60 km (alleen 16 mrt)	19.00 uur
Kosten 17 feb:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 en 40 km	€ 4,00

Inschrijfgeld is inclusief verzorging onderweg (koffie, thee, soep, brood, etc). Korting: OLAT-leden € 2,00 en wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart.

NB: voor de winterserietocht in maart gelden aparte eenheidstarieven omdat dit tevens de KNBLO-jubileumtocht is.

Nordic Walking 10-15-20 km start om 11.00 uur
30-40 km start om 09.30 uur

Informatie: Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax +31(0)413 475467
of +31(0)495 450325
winter@olat.nl, www.olat.nl

AGENDA

Datum	Startpunt
17 feb 2008	Leende café Du Commerce 5595 AA Langstraat 8
16 maart 2008	Nijnsel/Sint-Oedenrode NB: tevens jubileumtocht KNBLO-NL de Vresselse Hut 5491 PA Vresselseweg 33 Ook 60 km: start 07.00-07.30 uur

IN MEMORIAM Alie Houthuyzen

In de morgen van 22 december 2007 kwam de telefonische mededeling van ons lid Joop Schijf, dat in de nacht daarvoor Alie Houthuyzen in haar slaap was overleden. Hoewel ik wist dat Alie de laatste tijd hartproblemen had, kwam dat bericht volkomen onverwacht.

Vele jaren bezochten Alie en Joop tal van wandelevenementen en ze waren daarbij onafscheidelijk. Voor Joop moet dit plotselinge overlijden dan ook hard zijn aangekomen.

Vanaf 9 augustus 2000 was Alie lid van OLAT, maar ze werd reeds lang daarvoor vele malen bij de wandelevenementen van OLAT aangetroffen, met name bij de Kempische Wandeldagen. Daar heeft ze kunnen genieten van de rustige omgeving en de mooie natuur.

Hoewel Alie de laatste jaren niet meer aan de Vierdaagse van Nijmegen deelnam,

werd dit evenement toch ieder jaar in haar agenda opgenomen. Over Nijmegen

en omgeving en de gezellige sfeer raakte ze niet uitgepraat. Zij logeerde dan, samen met Joop, in de Ganzenheuvel waar zij veel bekenden kon ontmoeten en een graag geziene gast was.

Alie vertrouwde mij een keer toe dat de Vierdaagse van Nijmegen en de Kempische Wandeldagen voor haar als een mooie vakantie waren. Meer hoefde niet. Dat geeft aan hoe bescheiden en tevreden Alie was.

Ondanks dat ze altijd onopvallend aanwezig was, zal ze in de Ganzenheuvel en bij de KWD gemist worden, want zonder haar zal het er anders zijn.

Met veel respect zal Alie in de herinnering blijven voortleven.

Moge zij rusten in vrede.

Mede namens OLAT,
-Hein Lenders-

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404,
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Dhr. Ger Klösters
Westenburgerweg98
5213 SL 's-Hertogenbosch

Marcelino Sobczak & Carry Ombelet
Willem van Oranjestraat 22
6371 EV Landgraaf

Ad Duijm & Irene van Leeuwen
Touwerij 38
5142 HK Waalwijk

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Bert Berkers
Korstmos 24
5754 GK Deurne

Mevr. Johanna van de Sande

Lieshoutseweg 35 C
5492 RN Sint-Oedenrode

Mevr. Wilma Petersen

Hoefstraat 14
5492 CE Sint-Oedenrode

Mevr. Gertrud Oomen

Zwembadweg 35-37
5491 TE Sint-Oedenrode

Mevr. Maria von Bergh

Sleedoorn 22
5708 DD Helmond

Dhr. & Mevr. Ted & Carin van Meteren-Bergmans

Jacob Obrechtstraat 24
5216 GR 's-Hertogenbosch

Mevr. Carine van Bommel

Jeroen Boschlaan 11
5591 BB Heeze

Mevr. Gerrie Griffioen

Chopinstraat 67
5481 LP Schijndel

Dhr. & Mevr. Jan & Wilhelmiën Verhagen-van de Oever

Meerkoet 29
5492 PM Sint-Oedenrode

Dhr. IJbert van Heugten

Dircxken van Meghenstraat 11
5706 MK Helmond

Mevr. Jolanda Sillekens

Imkerhei 22
5685 GD Best

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. Rien van den Eertwegh

Sint-Oedenrode

Dhr. Bert Geeven

Sint-Oedenrode

Mevr. Minke Scheepens

De Beerzen

Mevr. Franka Bouwmans

Best

Mevr. Grada Schilder

Deurne

OVERLEDEN:

Mevr. Alie Houthuyzen

De Rade 189
2544 WZ 's-Gravenhage

Correspondentie-adres:

Dhr. Joop Schijf
Hengelolaan 489
2544 KZ 's-Gravenhage

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI

16 Carlien van Woensel Oost- West- en Middelbeers
 16 Frank Koster Hilversum
 16 Nelly Veldhuis Kerkdriel
 16 Paul Koks Leidschendam
 17 Sjaan Cissen Nistelrode
 17 Ad van der Waal Bergen Op Zoom
 17 Petra Tops Veldhoven
 17 Iris van Limburg Nijmegen
 18 Doortje v.d. Akker Eindhoven
 18 Mart Buijtel Helmond
 18 Gerrie Makkink Eefde
 18 Francien van Genugten Sint-Oedenrode
 18 Martin Broeders Veldhoven
 19 Ria van den Boomen – Scheepers Beek en Donk
 19 Ruud Hoppener Rotterdam
 20 Ineke Daelmans Helmond
 20 Marij Baggermans Helmond
 21 Hans Bontekoe 's-Hertogenbosch
 21 Henny van Megen Rhenen
 21 Ria van der Heijden Volkel
 22 Anne Radder Poortugaal
 22 Loek Labout Amsterdam
 22 Jan van Berkel Erp

22 Jeroen van Altveer
 22 Corry v.d. Burgt
 23 Conny Nakken
 23 Sjaan Selten - v.Diepenbeek
 23 Gonnje Kessler
 24 Servee Derks
 24 Elly van Berkel – Kleinee
 24 Hans van Heeswijk
 25 Theo Tromp
 26 Jan Kastelijn
 27 Ellie Perham
 27 Maja de Wit
 27 Kees Kooistra
 28 Lian Kapteyns - Verhagen
 28 Theo Klanke
 28 Conny Dubbeling
 28 Hans van Grol
 29 Ton Schenkelaars

MAART:

2 Gerrit Arfman
 2 Jan van Dalfsen
 3 Frank Weimar
 3 Patrick van Bosch
 3 Jos van de Velden
 4 Corry de Vries - Mimpen
 4 Ad van Hastenberg
 4 Margriet vd Boogaard-van Heel

Eindhoven 5 Henk van den Boom Wijchen
 Son 5 Nina Hoogerbrugge Berkel en Rodenrijs
 Weert 5 Betsie van Casteren Nuland
 Mill 6 Jos Raaijmakers Nuenen
 Son 6 Jan van den Elzen Volkel
 Leiden 6 Ria Vischer Hilvarenbeek
 Tilburg 8 Miek Ligervoet Helmond
 Schijndel 9 Coos Verburg Driebergen
 Weert 9 Clara van Dooren - van Rooij Best
 Sint Oedenrode 9 Elly Claassen Heeze
 Eindhoven 10 Tonnie de Boer - Weeda Ommel
 Zijtaart 10 Rob Vaessens Deventer
 Eindhoven 10 Marijke Leenders - Migchels Aarle-Rixtel
 Son 10 Maria Kuiper - v/d Bersselaar Eindhoven
 Vlissingen 10 Jan Ronner Utrecht
 Veghel 10 Tonnie de Boer - Weeda Ommel
 Enschede 10 Cor van der Heijden Geldrop
 Veldhoven 10 Ad Duijm Waalwijk
 11 Frits Mennen Heteren
 11 Hannie Sterken - Verberne Helmond
 11 Adi Heussen Helmond
 Kapel Avezaath 12 Pieta van Boxmeer Boekel
 Eindhoven 12 Riek Donkers Veldhoven
 Best 12 Gerrit van Haandel Zeeland
 Borgerhout 13 Marietje Jansen Uden
 Sint-Oedenrode 15 Anneriet Janssen Beek en Donk
 Veldhoven 15 Jaap Blanken Veldhoven
 Sint-Oedenrode 15 Joop Brans Best
 Berlicum 15 Rini van Breugel Best

Al 40 jaar actief bij EHBO-vereniging Weert

Lintje voor Toon van Wordragen

De meeste mensen kennen Toon van Wordragen als enthousiast organisator van de OLAT-clubreizen, als logistieke duizendpoot tijdens de Kempische Wandeldagen of als bestuurslid van onze vereniging. Dat hij daarnaast al 40 jaar actief is bij de EHBO-vereniging Weert is in minder brede kring bekend. En het is nu juist voor dit laatste wapenfeit, dat hij vlak voor de Kerstdagen werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Wat hem betreft hoeven we er weinig woorden aan vuil te maken. Hij heeft het gewoon hartstikke naar zijn zin bij de EHBO-vereniging, waar hij in de loop der jaren ontelbare cursisten heeft opgeleid. Wie dacht dat hij na de ontvangst van zijn lintje wel zou stoppen, heeft het dan ook helemaal bij het verkeerde eind! Vrij kort na de jaarwisseling is Toon alweer met zijn zoveelste cursus begonnen. Instructie geven doet hij al een jaar of

35. Eerst als secondant van de toenmalige EHBO-instructeur in Weert. „Die overleed onverwacht en zo kwam ik er als ‘broekie’ ineens alleen voor te staan. Maar ze zijn dat jaar toch bijna allemaal geslaagd.” Later volgde hij zelf de cursus tot kader-instructeur, leidde vervolgens gedurende drie jaar nieuwe instructeurs op en fungeerde ook nog een poosje als consulent en examiner. Behalve dat hij mensen opleidt voor het diploma EHBO en verbandleer, geeft Toon in Weert ook reanimatie- en herhalingscursussen. Zijn kennis en kunde worden bij OLAT vanzelfsprekend gewaardeerd, en al helemaal binnen ons ‘evenemententeam’. Toch heeft Toon maar zelden echt in het geweer moeten komen tijdens een wandeltocht (en hopelijk blijft dat zo!).

De uitreiking van het lintje bleef – zoals dat hoort – tot het allerlaatst voor hem geheim. „Met zo’n 120 EHBO-leerlingen woonde ik een dia-lezing bij van een

KNO-arts en mij was gevraagd op te treden als dagvoorzitter. Na twee dia’s ging het licht aan en kwam de burgemeester binnen. Ik had toen nog niks in de gaten, want ik had zelf een lintje aangevraagd voor iemand die al 50 jaar actief is bij onze EHBO-vereniging en die ook de lezing bijwoonde. Pas toen mijn vrouw en Jan Hendrix de zaal in kwamen kreeg ik het door, want dát was vreemd. Achteraf bleek dat mijn vrouw het al een half jaar wist...”

Toon, van harte proficiat met je onderscheiding en nog vele jaren plezier als EHBO-man!

-MK-

Extra 'handjes' gevraagd bij Rooise Avond4daagse

Geachte OLAT-leden,

Ik ben Theo van de Ven. Samen met mijn broer Marinus van Roosmalen zet ik elk jaar weer de tochten uit voor de Avond4daagse van OLAT in Sint-Oedenrode.

Nu heb ik ook voor mijn rekening genomen om tijdens de Avond4daagse de routepijlen op te hangen en weer op te halen. Maar ik kan dat echt niet alleen, dus ik heb vrijwilligers nodig die mij willen helpen.

Het streven is een ploegje van zo'n tien mensen die om beurten pijlen ophangen (en na afloop verwijderen) aan de hand van een beschreven route.

Mensen met ervaring hebben een streepje vóór, en ik hoop dat de pijlers van vorig jaar zich ook nu weer beschikbaar stellen. Maar ook nieuwelingen zijn zeer welkom. Zij worden ingedeeld bij een ervaren pijler en leren zo het 'vak' al doende.

De Rooise Avond4daagse vindt dit jaar plaats van 3 t/m 6 juni.

Vrijwilligers kunnen zich aanmelden bij mij.

Mijn adres: Churchillstraat 32, 5427 CN Boekel
 Mijn vaste telefoon: 0492-322844
 Mijn mobiele telefoon: 06-51071862
 Mijn e-mail adres: thvdven75@hotmail.com

Op onderstaand formulier kun je aankruisen welke dag en welke afstand je het beste uitkomt.

Dit formulier kun je ook inleveren bij Marinus van Roosmalen, dan komt het ook wel bij mij terecht.

En ook als je een mailtje stuurt: graag je naam, adres en telefoonnummer vermelden.

Heeft u vragen, stel ze gerust. Ik hoop op veel vrijwilligers!

-Theo van de Ven-

AANMELDSTROOK

Ja, ik wil helpen uitpijlen:

☐ Dinsdag	3 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Woensdag	4 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Donderdag	5 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Vrijdag	6 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km

Ja, ik wil helpen met pijlen ophalen:

☐ Dinsdag	3 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Woensdag	4 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Donderdag	5 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Vrijdag	6 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km

Naam _____
 Adres _____
 Telefoon _____ Mobiel _____

SECTIE LANGE AFSTAND

Kennedywalkers erg in trek

Op 19 januari vond in Geldermalsen de jaarbijeenkomst plaats van de Sectie Lange Afstand. Veel organisaties lieten zich hier vertegenwoordigen. Voor OLAT was Paul Canters present.

Uit de jaarverslagen bleek dat de Kennedywalker het afgelopen jaar erg in trek was; hij werd in welke graad dan ook 107 keer toegekend. De Long Distance Walker kende een kleine terugval, maar werd toch nog 40 keer uitgereikt. De toekenning van de Award 100x Long Distance Walker kunnen we waarschijnlijk deze zomer tegemoet zien.

Kalender 2009 bijna klaar

De conceptkalender Lange Afstandtochten 2009 kon bijna in complete vorm worden aangeboden. Vooral juni is bijzonder in trek bij de organisatoren. Enkel overwegen nog om een andere datum te kiezen voor hun tocht, wat voor bepaalde weekenden enig soulaas zou kunnen bieden.

De definitieve jaarkalender 2009 wordt medio maart toegestuurd aan de aangesloten verenigingen.

Mutaties programma 2008

Daar waar mogelijk zal de KNBLO ook richting Frankrijk bemiddelen in de kwestie Euraudax, zo werd afgesproken met de vertegenwoordiger van de Stichting Euraudax Nederland.

In het lopende programma 2008 zijn nogal wat mutaties doorgevoerd. Naast de 11 Euraudaxtochten, is ook de voorjaarstocht op 16/17 mei van De Waaier in Amerongen geannuleerd.

Wijziging van startlocatie geldt voor de volgende tochten:

RWV 25 april Kennedymars, gaat naar sporthal De Fakkel, Sportlaan 8, 2982 SN Ridderkerk.

Marijketocht 28 juni, gaat naar Sporthal De Waterpoort, Middeldijkerplein 9, 2993 DL Barendrecht.

Waaier Kennedytocht 19 september, gaat naar café De Tram, Dorpshuisplein, 3958 CJ Amerongen.

Als u het gewijzigde programma 2008 op CD wilt ontvangen, dan kunt u mailen of bellen naar Ad van Asten (zie colofon).

LANGDURIG LIDMAATSCHAP

Tijdens de Algemene Vergadering op zaterdag 1 maart a.s. zullen enkele mensen gehuldigd worden wegens langdurig lidmaatschap.

In 2007 waren de volgende personen **25 jaar lid** van OLAT: Fonny en Piet van Buul, Bert en Marion van Hoef, Hans Schrijvers, Esther van der Velden en Peter van de Ven.

10 jaar lid waren: Pieta en Theo van Boxmeer, Jan van Eck, Inge van Egmond, Arie Evegroen, Paula Hendriks, Doortje Kessels, Annie van Langen, Nellie Leijssen, Dirk Maassen van den Brink, Jo Meulendijks, Ed Nieuwendijk, Willy v.d. Oever, Connie, Huub en Reinout Raymakers, Carien Rutten, Willem Steenbakkers, Kees van Summeren, Rob Vaessens, Angeline v.d. Ven, Kees van Vessem, Bep en Piet v.d. Voort en Simon Willems.

Vet (m)eten in de Zwarte Bergen

Onze penningmeester **Jos van den Bersselaar** is veruit de meest afgetrainde man binnen het OLAT-bestuur. Hoe wij dat weten? Dankzij twee dames die in de kantine van De Zwarte Bergen paraat stonden met vetmeters, vragenformulieren en desgewenst goede raad omtrent een gezonde levensstijl. Heel wat mensen lieten zich testen voor ze op weg gingen, en ook de bestuursleden wilden er het fijne van weten.

Jos scoorde 11,7 procent, waar de rest van het bestuur een score haalde van 25 of meer. Dat geeft te denken, want alles boven de 20 is eigenlijk al te hoog en boven de 26 belandt men in de gevarezone. Bij vrouwen luistert het kennelijk iets minder nauw. Die mogen 10 'vetpunten' meer hebben dan de mannen. Voor velen een geruststelling!

Te hoge vetpercentages of niet, na afloop van de Grenzeloze Tocht deed menige wandelaar zich tegoed aan de vette hap die aan de andere kant van de zaal werd geserveerd. „Hier leven wij nou het héle jaar naar toe”, verklapte een deelneemster die zich – evenals haar gezelschap – met groot genoegen overgaf aan een bord vol frietjes met saus en gebakken groenten. Op andere tafels zagen wij nog veel grotere porties in hongerige magen verdwijnen. De dames van het gezonde leven (op pad gestuurd namens een fabrikant in voedingssupplementen) waren toen al vertrokken...

Nee, het was geen verraderlijk modderpaadje dat **Corrie Tiersma** op 20 januari de das omdeed tijdens de winterserietocht in Heeswijk. Ze liep gewoon op een asfaltweg, maar wel op het uiterste randje, en verzwikte toen door een misstap haar linker enkel... dacht ze. Maar doorlopen bleek toch wel erg pijnlijk. Zodoende werd ze eerst door 'Taxi Jos' van het parkoers gehaald en vervolgens naar een ziekenhuis gebracht. Daar werd een gebroken enkel geconstateerd. Als u dit leest, heeft Corrie nog een kleine maand in het loopgips voor de boeg. Haar adres: Piuslaan 92, 5614 HR Eindhoven.

Sneller en verder met Boetje

Er wordt vaak lacherig gedaan over Nordic Walking, maar met een goede begeleiding zijn toch spectaculaire resultaten mogelijk. Deze foto is genomen tijdens de Grenzeloze Tocht en de dames die **Boetje Huliselan** hier onder zijn hoede heeft, hadden tot vorig jaar nooit meer dan 5 kilometer achter elkaar gelopen. „En nu halen ze al afstanden van 30 kilometer en zeggen ze ‘we willen wel eens een tocht van 40 km lopen’. Dat hadden ze een jaar terug nooit in hun hoofd gehaald.”

Boetje is tegenwoordig als trainer verbonden aan Worksjop in Uden. Daar krijgt men eerst de basisbeginselen aangeleerd van Marielle van der Velden en daarna vizelt Boetje de prestaties geleidelijk op. De training bestaat de ene keer uit een duurloop, dan weer uit snelwandelen of heuveltjes op en af lopen. Natuurlijk verpakt in een warming-up en cooling-down. De trainingen vinden in de winter altijd plaats op zaterdag en in de zomer, als het langer licht is, op de woensdagavond.

Maar als Boetjes toevallig geen wedstrijden heeft, loopt hij met zijn pupillen ook wel eens een georganiseerde wandeltocht, zoals hier tussen Luyksgestel en Lommel. „Dat is goed voor hun zelfvertrouwen en zelf vind ik het ook heel leuk om te doen.”

‘Olland’ het proberen waard

Het Rooise kerkdorp Olland is zondag 9 maart weer het toneel van het jaarlijkse sportief- en prestatiewandelen van OLAT. Een must voor de snelwandelaars onder ons, maar zeker ook leuk voor iedereen die ook eens zijn of haar wandelprestaties in cijfers uitgedrukt wil zien. Kom het gewoon eens proberen!

Op een verhard parkoers van 2372 meter kunnen afstanden worden afgelegd van naar keuze 5, 10, 20, 30 en 50 kilometer. Alleen bij de laatste afstand dienen deelnemers gemiddeld minstens 7 km per uur te halen.

Het startlokaal bevindt zich in De Holm, Pastoor Smitsstraat 40 in Olland. Het startschot voor de 50 km is klokslag 10:30 uur; de 30 km vertrekt stipt om 11:30 uur; de 20 en 10 km om 13:30 uur en als laatste de 5 km om 14:30 uur. Op alle afstanden dient men uiterlijk 17:40 uur over de finish te komen.

Inschrijven kan tot 1 maart, via www.olat.nl of met een inschrijfformulier dat verkrijgbaar is bij wedstrijdsecretaris Hans de Vries. Na-inschrijven kan tot een half uur voor de start. De kosten zijn afhankelijk van de gekozen afstand en variëren van € 3,50 (5 km) tot € 10,- (50 km). OLAT-leden 50% korting bij voorinschrijving.

INTERNET-PETITIE VOOR EURAUDAX

Hallo wandelvrienden en -vriendinnen,

Ik ben een petitie begonnen om steun te betuigen aan het bestuur en de inrichters van Stichting Euraudax Nederland. De stichting heeft geen leden, maar wel een grote achterban. Het is tijd dat ook wij van ons laten horen. Om de vrijwilligers van Euraudax een hart onder de riem te steken, maar ook om ervoor te zorgen dat ze sterk staan in de onderhandelingen met Frankrijk.

Als je het met de petitie eens bent, kun je hem digitaal ondertekenen op www.axci.nl (als je het er niet mee eens bent trouwens ook). Het is de bedoeling deze petitie eind mei aan te bieden aan het UAF in Frankrijk.

-Rinda Scheltens-

Clubkampioenschap: programmawijziging

Beste deelnemers aan de OLAT clubcompetitie,

Waarschijnlijk hebt u al gehoord van de problemen die aan het einde van 2007 zijn ontstaan bij Euraudax Nederland. De Stichting Euraudax Nederland heeft unaniem in overleg met haar inrichters

besloten om alle tochten voor 2008 te annuleren. Dit besluit noopt mij om 11 tochten uit onze geplande competitie te laten vervallen. Ik heb nog geprobeerd om een paar Belgische Euraudaxtochten toe te voeten aan onze competitie. De commissie LPS heeft zich echter niet kunnen vinden in dit voorstel.

Dit houdt in, dat wij onze competitie in dit seizoen aantrekkelijk en spannend moeten proberen te houden met een ingekrompen aanbod van tochten. Ik wens jullie daarbij toch een mooie onderlinge uitdaging toe.

Om de Euraudax-wandelaars enigszins tegemoet te komen publiceren wij hieronder het officiële tochtenschema van de Belgische Euraudax, waaruit u natuurlijk naar eigen inzicht een keuze kunt maken. Deze pagina ziet er om die reden iets anders uit dan u gewend bent.

Om een en ander iets te verduidelijken gaat Mirjam Kies elders in ons clubblad nader in op de recente gebeurtenissen rond Euraudax.

*Namens de OLAT clubcompetitie,
-Ad van Asten-*

Programma clubkampioenschap 2008

Datum	Startplaats	Org.	Soort	Afstanden	Beloning	Bonus
10 feb	Amsterdam	LAT	Prest.	30 km	schema	100
02 mrt	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
08 mrt	Lauwersoog	FLAL	L.A.	60 km	250	
08 mrt	Roosendaal	Westhoek	L.A.	80-100-110 km	360-430-460	
09 mrt	Olland	OLAT	P/W	5-10-20-30-50 km	schema	50-100-200-300-500
16 mrt	Nijnsel	OLAT	L.A.	60 km	350	
22 mrt	Easterein (Fr)	FLAL	L.A.	60 km	250	
22 mrt	Sittard	KMS	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
29 mrt	Amsterdam	LAT	Prest.	42.195 m	100	g200; z175; b150
12 apr	Castricum	LAT	L.A.	60 km	250	
19 apr	Loon op Zand	HvB	Prest.	15 u./95 km	95 km=350	schema boven 95 km
25 apr	Ridderkerk	RWV	L.A.	80 km	360	start: De Fakkels, Sportlaan 8 2982 SN Ridderkerk
30 apr	Odoorn	DWVO	L.A.	80 km	360	

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

De tussenstand per 24 januari

1	Marcelino Sobczak	1405 (2)
2	Boetje Huliselan	1070 (2)
3	Dennis van Reeden	735 (2)
4	Henk Plasman	550 (1)
5	1 Sonja Arfman	300 (1)
6	Hans de Vries	275 (1)
7	Paul Koks	220 (1)
8	Gerrit Arfman	220 (1)
9	2 Carry Ombelet	120 (1)

BELGISCHE NATIONALE KALENDER 2008 – EURAUDAX WANDELTOCHTEN

Datum	Afstand/duur	Startplaats	Starttijd	Inrichter	Telefoon
16 feb	25-2x25-50	LAUWE	09.00/14.00	J.P. Vanden broucke (7-1)	Tel. 056/713265 GSM 0498/226033
17 feb	25-2x25-50	ANTWERPEN	08.00/13.00	L. Thys (8-1)	Tel. 03/8274522 GSM 0476/480712
23 feb	25	HAREN (BRUSSEL)	09.00	A. Goudaillier (1-2)	Tél. 02/5384919
01 mrt	30 uur	LOMMEL	11.00	L. Jansen (9-1) 011/663553	GSM 0472738763
08 mrt	25 uur	AVELGEM/OUTRYVE	11.00	A. Bocklant (10-1)	Tel. 056/644967
13 mrt	25-2x25-50	MEER	09.00/14.00	J. Brosens (11-1)	Tel. 03/3147255
15 mrt	20 uur	IDDERGEM	11.00 A.	De Leener (12-1)	Tel. 053/665998 GSM 0476/340753
22 mrt	25 en 75-50	MARKE	06.30/11.30	M. Debooserie (7-2)	Tel. 056/257514
29 mrt	25-2x25-50	HERSTAL	09.00/14.00	A. Vanoorschot (13-1)	Tel. 04/2647908
05 apr	50	LONDERZEEL	09.00	K. Geudens (8-2)	Tel. 03/8601349 GSM 0474/868590
05 apr	25	LONDERZEEL	09.00	K. Geudens (8-2)	Tel. 03/8601349 GSM 0474/868590
12 apr	30 uur (150-125-100-75-50)	HAREN (BRUSSEL)	11.00	A. Goudaillier (1-2)	Tél. 02/5384919
12 apr	4x25	HAREN (BRUSSEL)	21.00 + om de 5u.	A. Goudaillier (1-2)	Tél. 02/5384919
16 apr	75	MERKSEM	06.30	F. Rottiers (2-2)	Tel. 0486/522331
19 apr	20 uur	TOURNAI/DOORNIK	11.00	D. De Bleecker (14-1)	GSM 0478/465590
26 apr	100	ZANDBERGEN	11.00	P. Asselman (15-1)	Tel. 053/667920

Eerste winterserie De LAT, op 23 december '07 in Amsterdam

Op zondag 23 december is de eerste wedstrijd snelwandelen van de winterserie van De LAT gehouden. De weersverwachtingen waren erg slecht, er werd zelfs een weeralarm afgegeven. Vals alarm, zo bleek op de dag zelf: het was een paar graden boven nul, windstil en zonnig. Dus prima wandelweer.

Op de 20 km duelleerden Marcelino Sobczak (LAT/OLAT) en Frank van der Gulik (LAT) om de eerste plaats. De eerste helft liepen zij samen; daarna nam Frank een voorsprong en tenslotte plaatste Marcelino op het eind nog een versnelling en passeerde hij Frank nog voor de finish.

Jan de Jonge (LAT), Frans Leijtens (RWV) en Boetje Huliselan (OLAT) streden om de derde plaats. De eerste helft van de wedstrijd liepen zij samen precies 10 km/uur. In de tweede helft hield de tempobeul Jan dit tempo vast. Frans en Boetje moesten iets gas terugnemen.

Dennis van Reeden (OLAT) heeft zijn race erg goed opgebouwd en liet zien dat hij in een goede conditie is. Iedere 5 kilometer versnelde hij zich iets, resulterend in een 8^e plaats met een eindtijd onder de 127 minuten.

Hans de Vries kon goed merken dat hij de laatste tijd minder heeft gelopen en niet veel aan zijn conditie heeft gewerkt. De eerste 15 kilometer kon hij een gelijkmatig tempo aanhouden, daarna moest hij een tandje terug.

Carry Ombelet daarentegen begon in laatste positie. Maar zij

Henk Plasman ligt op kop. Achter hem Alex Wijsman en Frans Leijtens. (Foto's pag. 11 en 12 van Danyell Onbehauen, RWV)

Winterserie RWV : 10 km snelwandelen in Rotterdam, 6 jan '08

Plaats	Naam	Club	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques v Bremen	RWV	1984	46:57	12,8
2	Dirk Bogaert	ACME (B.)	1958	50:21	11,9
3	Victor Mennen	Unitas	1963	51:27	11,7
4	Pedro Huntjens	Unitas	1967	52:49	11,4
5	Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	52:56	11,3
11	Boetje Huliselan	OLAT	1955	58:12	10,3
12	Henk Plasman	Gen. Michaëlis *)	1957	59:03	10,2
22	Dennis van Reeden	OLAT	1989	1:09:23	8,6
23	Paul Koks	Haag Atletiek *)	1965	1:12:25	8,3
P2	Sonja Arfman	OLAT	1994	1:08:04	8,8
P4	Gerrit Arfman	OLAT	1946	1:12:46	8,2

*) = Ook lid van OLAT

Winterserie De LAT: 20 km prestatietocht in A'dam, 23 dec '07

Plaats	Naam	Club	Tijd	km/u
1	Marcelino Sobczak	LAT / OLAT	1:51:17	10,8
2	Frank van der Gulik	LAT	1:51:21	10,8
3	Jan de Jonge	LAT	2:00:17	10,0
4	Frans Leijtens	RWV	2:02:06	9,8
5	Boetje Huliselan	OLAT	2:03:22	9,7
8	Dennis van Reeden	LAT / OLAT	2:06:42	9,5
11	Hans de Vries	OLAT	2:20:53	8,5
17	Carry Ombelet	OLAT	2:36:34	7,7

Winterserie De LAT: 10 km snelwandelen in A'dam, 23 dec '07

Plaats	Naam	Club	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	47:53	12,5
2	Hans van der Knaap	RWV	1959	53:55	11,1
3	Theo Koenis	LAT	1951	54:28	11,0
4	Pedro Huntjens	Unitas	1967	54:35	11,0
5	Ron Timmermans	RWV *)	1982	58:26	10,3
8	Klaas Bakker	OLAT	1937	1:07:35	8,9

*) Ook lid van OLAT

kon in het tweede deel van de race iets versnellen en zo de één na laatste wandelaar Rob Breed (WS'78) inhalen en vervolgens nog 2 minuten op hem uitlopen.

Van onze vereniging liepen Ron Timmermans en Klaas Bakker de 10 km. Ron wist deze afstand weer ruim binnen het uur te overbruggen. Klaas, die lange tijd niet meer zo'n lange afstand in een wedstrijd heeft afgelegd, had daar enkele minuten meer voor nodig.

Vierde winterserie RWV, op 6 januari 2008 in Rotterdam

Op 6 januari heeft RWV voor de vierde keer dit seizoen snelwandelwedstrijden en prestatiewandeltochten georganiseerd. Geen nieuws meer is, dat de 10 kilometer wedstrijd werd gewonnen door Jacques van Bremen. Marcelino was weer het snelste OLAT-lid en hij liep voor de tweede keer in zijn wandelcarrière de 10 km binnen 53 minuten.

Henk Plasman was ook weer eens van de partij. Hij heeft een tijd niet kunnen trainen en snelwandelde voor zijn doen de 10 km erg rustig binnen het uur.

Voor Dennis van Reeden was de snelheid dit keer niet belangrijk. Hij concentreerde zich nu vooral op de techniek, zodat hij later meer progressie hoopt te maken. Paul Koks – dit jaar uitkomend voor Haag Atletiek – loopt iedere keer weer ietsje sneller en hoopt deze lijn zo lang mogelijk vast te houden.

Sonja Arfman verbeterde in de prestatieklasse haar toptijd met een halve minuut tot zo'n 68 minuten. Haar opa Gerrit, die ook nog een dikke 8 km/uur wandelde, deed er bijna 5 minuten langer over deze afstand. Bij Klaas Bakker zit de 5 km weer in de lift. Hij snelwandelde deze afstand met 9,5 km/uur.

-Hans de Vries-

Winterserie RWV : 5 km snelwandelen in Rotterdam, 6 jan '08

Plaats	Naam	Club	Geb.	Tijd	km/u
1	Ronald Maas	RWV	1987	24:41	12,2
2	Pierre Gabriëlsac	Bree (B.)	1944	30:12	9,9
3	Ad van Oijen	av Weert	1944	30:19	9,9
7	Klaas Bakker	OLAT	1937	31:32	9,5

PROFICIAT, RWV!

De Rotterdamse Wandelsportvereniging RWV heeft de eerbiedwaardige leeftijd van 80 jaar bereikt. Namens OLAT was Boetje Huliselan afgevaardigd naar de receptie, waar ook enkele andere OLAT-leden acte de présence

gaven. Op de foto zien we KNBLO-voorzitter Miel Termont (r) in geanimeerd gesprek met RWV-voorzitter Gijs den Ouden; de laatste is ook in OLAT-kringen geen onbekende, want hij is één van degenen die zich altijd enthousiast inzetten voor het Internationale Wandelevenement, dat beurtelings in Weert en Schiedam wordt gehouden. Omdat ook de KNBLO in 2008 iets te vieren heeft, leek het beide verenigingen een goed idee om samen een tweedaagse lange-afstandstocht te organiseren. Eind april is het te doen. Eeuweling KNBLO tekent voor de eerste 100 km vanaf zijn standplaats Nijmegen; RWV maakt de resterende 80 km vol naar Rotterdam, waar de aankomst ongetwijfeld feestelijk zal verlopen. Boetje Huliselan heeft zich al aangemeld.

Vier Nederlanders (twee van OLAT) naar WK Atletiek Masters 2008

Boetje Huliselan (52) en Klaas Bakker (70) van onze vereniging en Alex Wijsman (58) en Bernard Krabben-dam (73) (beiden van De LAT) zullen Nederland vertegenwoordigen op de snelwandelwedstrijden van de World Masters Atletiek Kampioenschappen 2008 in Frankrijk

De kampioenschappen worden van 17 t/m 22 maart gehouden in Clermont-Ferrand. Op 18 & 19 maart staat 3000 meter snelwandelen indoor op het programma. Hier doen circa 300 atleten aan mee. En op 22 maart wordt door ruim 300 atleten op een wegparscours de 10 kilometer snelwandelend afgelegd.

Op www.clermont2008.com zijn de prestaties van iedereen te volgen; het verslag kunt u verwachten in het OLATNieuws van mei 2008.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
9 feb	Gent	KNAU	NK indoor 5 km snelwandelen, Inschrijving gesloten.
10 feb	Amsterdam	De LAT	Winterserie LAT, 30 km prestatietocht en 5 & 10 km snelwandelen op baan; atletiekvereniging AV23, Radioweg 89, Amsterdam. Start 12:00 u. Inschrijven bij start. Info: 020-6900036 of www.delat.nl
23feb	Zaandam	AV Zaanland	NK 3000 m junioren & masters indoor; sporthal de Vang; alleen voorinschrijving via Hans de Vries.
2 mrt	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatiewandeltocht; Langepad. Start 11:00 u. Inschrijven bij start. Nadere info: Hans van der Knaap: 010-4662015 of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl .
9 mrt	Olland	OLAT	Snelwandelwedstrijden en prestatietochten 5 t/m 50 km op de weg; ontmoetingscentrum De Holm, Past. Smitsstraat 40, Olland. Ook voor de sportieve wandelaars. Starttijden: 50 km 10:30 uur, 30 km 11:30 uur, 10 & 20 km 13:30 uur, 5 km 14:30 uur. Alleen voor de 50 km geldt een minimale snelheid van 7 km/u. Voorinschrijven kan tot 1 maart op www.olat.nl of bij Hans de Vries. OLAT-leden bij voorinschrijving 50% korting. Na-inschrijving bij de start is ook mogelijk.
16 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan; Langepad. Heren 13:15 uur, dames & junioren 12:30 u. inschrijven voor 1 maart, nadere info: zie 2 maart.
17-22 mrt	Clermont-Ferrand	WMA/FFAWK	Indoor masters; 18/19 mrt: 3 km indoor; 21 mrt: 10 km op de weg; inschrijving gesloten; info en uitslagen: www.clermont2008.com .
22 mrt	Sittard	Unitas	Kennedymars; Stadssporthal, 5:00 uur. Wedstrijdklasse voor iedereen die de mars binnen 12 uur kan lopen. Inschrijven wedstrijdklasse voor 11 maart op www.kennedymars.org of bij Victor Mennen, Dijkveldstraat 40, Slek-Echt.
29 mrt	Zaandam	sv De LAT	Prestatietocht : Amsterdam – Hoorn, 42,195 km Wingerdweg 260, 10.45 uur. Inschrijven bij de start. Nadere info : 020-690 00 36 of www.delat.nl .
6 apr	Dordrecht	av Hercules & av Parthenon	Dwars door Dordt, 10 km snelwandelen (wedstrijd & prestatie). Sportpark Reeweg (Halma heiraplein), 13:00 u. Inschrijven t/m 28 maart op www.dwarsdoordordt.nl of bij de start.
19-20 apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	Nacht van Loon. De Wetering, Weteringplein, 21:00 uur. Prestatietocht van 15 uur waarin zoveel mogelijk kilometers gelopen moet worden. Minimaal 95 km voor heren en 90 km voor dames. Voorinschrijving tot 17 maart. Inschrijven: www.wsv-hartvanbrabant.nl of tel. 0416-362858 of 013-5352882.

Euraudax-affaire domper op wandeljaar 2008

Nog voor het wandeljaar goed en wel begonnen was, werd er direct al een domper op gezet: alle Euraudax-tochten voor 2008 in Nederland zijn geannuleerd. Aanleiding is een ernstig bestuurlijk conflict, waarbij twee kampen elkaar het bestaansrecht betwisten: de ruim 30 jaar oude stichting Euraudax Nederland en de kersverse stichting Union Audax Nederland (UAN), die eind 2007 zomaar ineens uit de lucht kwam vallen en nu het monopolie claimt op alle Audax-activiteiten in ons land.

De ruzie strekt zich zelfs uit tot over de landsgrenzen. De administratie van de behaalde sportprestaties berust namelijk van oudsher bij een Franse organisatie, de Union Audax France (UAF). Die steunt vooralsnog de nieuwe Nederlandse stichting, en heeft achter de schermen zelfs actief meegewerkt aan de oprichting ervan. Compleet met nieuwe statuten, reglementen en dergelijke. De UAF hoopt zo een deel van haar taken te kunnen afschuiven en de eigen medewerkers te ontlasten. En passant is Euraudax Nederland buitenspel gezet. De zogeheten homologatierechten zijn voortaan gegund aan de UAN. Tochten van Euraudax zijn niet meer erkend. Vandaar dat Euraudax zich gedwongen zag het complete jaarprogramma te annuleren.

Een sleutelrol bij dit alles is weggelegd voor Marinus van Kuilenburg. Als voormalig 'verkeersbegeleider' en actief wandelaar bij de stichting Euraudax wist hij zich bij niet iedereen geliefd te maken. Dat hij het afgelopen jaar in alle stilte met de Fransen is gaan onderhandelen over een nieuwe koepelorganisatie – waarvan hij ook maar meteen 'president' is geworden – is menig Euraudax-wandelaar in het verkeerde keelgat geschoten. Temeer daar in hun ogen de democratie in de UAN ver te zoeken is. Zo is het voorzitterschap niet gebonden aan enige termijn, wat inhoudt dat Van Kuilenburg tot in lengte van jaren kan blijven zitten.

Wat het nog ingewikkelder maakt: de UAN organiseert zelf helemaal niks; ze wil alleen een coördinerende rol spelen. Maar ja, dan moet er natuurlijk wel iets te coördineren zijn. Daarom eist voorzitter Van Kuilenburg dat de vele vrijwilligers die hun tochten altijd hebben uitgezet

onder de vlag van Euraudax, hun activiteiten zonder morren voortzetten onder de paraplu van zijn UAN. De tochten zijn immers gepubliceerd in de Internationale Wandelagenda en dat schept volgens hem verplichtingen. Vrijwilliger of niet.

Te oordelen naar de reacties krijgen Van Kuilenburg en zijn stichting van alle kanten tegenwerking, en niet alleen in Nederland. De Belgische zusterorganisatie stuurde hem een brief dat hij daar niet meer welkom is, en heeft hem inderdaad van een tocht geweerd. Naar verluidt rommelt het ook aan de basis van Audax France, zodat de kwestie zou kunnen uitlopen op een definitieve scheuring.

Van Kuilenburg zelf ziet juist een evolvende voortrekkersrol weggelegd voor zijn UAN. Het nieuwe bestuursmodel zou op termijn ook ingevoerd worden in de vijf andere landen waar men in Audax-verband diverse sporten beoefent. Naast wandelen zijn dat zwemmen, fietsen, roeien en

langlaufen; die laatste twee overigens niet in Nederland.

Zoals gebruikelijk in dit soort ruzies, is de wandelaar de dupe van het gekrakeel dat zich boven zijn of haar hoofd afspeelt. Dat vindt ook de KNBLO-NL (waar Euraudax Nederland bij aangesloten is). Vlak voor dit nummer ter perse ging, werd bekend dat de bond een serieuze poging zou doen om de Fransen 'tot inkeer' te brengen. De KNBLO weet zich breed gesteund door de vertegenwoordigers van het lange-afstandswandelen in Nederland.

Ook binnen OLAT zijn de gevolgen van de ruzie merkbaar. Het programma 2008 van de clubkampioenschappen telt nu 11 lange-afstandstochten minder. Onze 'tweede man' Pé Everaerts, die onlangs nog aankondigde zich dit jaar intensief op het Euraudax-wandelen toe te willen leggen, kan zijn agenda weer omgooien, en vele lange-afstands-wandelaars met hem. Degenen die gehecht zijn aan het behalen van zoveel mogelijk bronzen, zilveren en gouden Arenden, of van Schelpen (voor de kortere afstanden) zijn nog meer gedupeerd.

Uitwijken naar België biedt voor sommigen wellicht soulaas, tenzij ook de Belgen zich losweken van de UAF. In Duitsland kan men slechts op beperkte schaal terecht; Audax leeft daar niet zo. Van de zes Audax-landen levert Frankrijk het leeuwendeel aan wandeltochten. Dat is echter niet naast de deur en niet iedereen zal dit ervoor over hebben.

Constant Dedel, die al bijna tien jaar meedoet aan Euraudax-tochten, is er in elk geval niet blij mee. Hij had dit jaar de laatste twee stempels bij elkaar willen lopen voor zijn derde Schelp. Zoals het er nu naar uitziet blijft dit een vrome wens, of hij moet naar het buitenland afreizen om 25 km 'erkend' te gaan wandelen.

Voor nieuws op dit gebied kan men onder meer terecht op de website van OLAT-lid Wim Freriks, die de ontwikkelingen nauwgezet volgt en er tevens zijn ongezoeten mening over geeft. Zie <http://www.wimfreriks.info> Union Audax Nederland stelt daar zijn eigen webnieuws tegenover, op de site <http://home.wanadoo.nl/marinus-centurion403/uan2008/>

-Mirjam Kies-

'EURAUDAXIAANS' VOOR BEGINNERS

Als er één organisatie dol is op apart taalgebruik, dan lijkt het de stichting Euraudax wel. We geven hier de top-3. Onmisbaar voor iedereen die de affaire wil volgen.

De erkenning van tochten en sportprestaties heet hier '**homologatie**' – dit is tevens het belangrijkste woord. Zonder homologatie geen Arenden en geen Schelpen. En ook geen officiële stempels en goedgekeurde tochten. De Fransen hebben de homologatierechten overgedragen aan Union Audax Nederland en gaven Euraudax daarmee het nakijken.

'**Inrichter**' is een goede tweede. Het is de aanduiding voor degene die een tocht organiseert en toeziet op het goede verloop ervan, volgens de regels die Euraudax stelt. Het zijn de harde werkers aan de basis. Zonder inrichters is de UAN nergens. Euraudax ook niet trouwens.

Als derde noemen we de '**baankapitein**'. Dit is degene die aan het hoofd van de wandelgroep loopt en het tempo bepaalt, evenals de rustpauzes. Dikwijls zijn baankapitein en inrichter in één persoon verenigd.

Ons derde wandeltrainingsweekend

Vrijdagmiddag vertrekken Onne en ik alweer voor de derde keer naar een van de 'acht zaligheden': Wintelre (of Wèntersel op zijn Brabants), een plaatsje in het zuidoosten van onze provincie. In dit bosrijke gebied ligt de sfeervolle kampeerboerderij 't Caves, waar Henk Plasman al voor de zeventiende keer dit trainingsweekend organiseert.

't Caves ontleent haar naam aan een vroegere herberg die hier ooit heeft gestaan en ongeveer 100 jaar geleden is afgebroken. De naam van deze herberg stamt nog uit de tijd dat Franse soldaten hier in dit gebied gelegerd waren. In deze herberg konden toentertijd paard en voerman overnachten. Nu kunnen ruim veertig wandelaars (OLAT- en niet-OLAT-leden) hier geheel verzorgd overnachten. Dat houdt in: alle maaltijden, koffie, thee, limonade, drank, fruit en alle andere lekkere dingen tussendoor zijn inclusief; slechts corvee, zoals tafels dekken en afwassen, mogen we zelf doen.

Vanaf vijf uur zijn we welkom, Onne en ik zijn bijna de eersten en we installeren ons meteen in dezelfde kamer als de jaren ervoor. De eerste nacht slapen we met zijn vieren lekker ruim op de acht persoonskamer. De volgende dag haal ik snel onze zoi van de bedden, want Fred en Tilly willen ook ergens slapen. Er zijn weer heel wat bekende gezichten (van vorig jaar en het jaar ervoor), helaas ook een paar afwezigen door ziekte en weer een aantal nieuwe mensen die graag aan hun wandeltechniek willen werken.

Na een soep/broodmaaltijd (wij vegetariërs krijgen elke keer aparte bediening, super!) volgt de avondwandeling van ruim zes kilometer. Meteen krijgen we al aanwijzingen als: beweeg je armen mee, maak hierdoor grotere passen. Zonder zaklamp (die zijn we helemaal vergeten) kunnen Onne en ik het in de donkere bossen nog best goed zien en zo de plassen en slagbomen ontwijken. De weerspiegeling in het Grootmeer is prachtig, ik moet vaker in het donker gaan wandelen.

De snelwandelaars zijn een aparte groep, zij komen met andere ervaringen terug, zoals Gert die wel even een lantarenpaal omduwt. Hij arriveerde – net als elk jaar trouwens – weer met een krat Belgisch bier en voor de keukenprinsessen twee dozen vol Belgische bonbons.

Door al het kletsen is het, voor we er erg in hebben, alweer twaalf uur. Eigenlijk

had ik met Onne twee uur eerder naar bed moeten gaan, ik ben best wel moe. De zaterdagochtend begint met regen, hierdoor doen we geen gezamenlijke warming-up op het grote grasveld, maar in twee groepen (recreanten en snelwandelaars) midden in het bos.

Henk geeft ons allerlei loopoefeningen, zoals op de hakken, op de tenen, armen gestrekt, zijwaarts, knie heffen, schaatsbeweging, armen meebewegen, armen naar voren of hoog, armen rond draaien en tempo maken. Hierna weer een stukje wandelen door het bos, en dan op een recht pad weer looptraining. De snelwandelaars doen op een parkeerplaats ook allerlei oefeningen en worden hierna al tikkertje doend op de video gezet, zodat ze later terug kunnen zien hoe ze zelf lopen.

Terug op de kampeerboerderij hebben we tijd voor lunch, spelletjes, lezen en kletsen. De tweede training krijgen we van Fred Röhner. Achter een schuur, uit de wind, staat hij midden in de kring en legt ons uit wat we moeten doen: zeer langzame oefeningen. Hierna gaan we rondjes lopen, eerst zoals we gewoonlijk lopen en dan de aanwijzingen van Fred toepassen. We worden op video opgenomen, zodat wij later ook kunnen bekijken hoe we wandelen.

Na een korte theepauze gaan we weer in twee groepen op pad. Onne gaat dit keer met de snelwandelaars mee. zij doen een duurloop van een, twee of zelfs drie rondjes van vijf kilometer. Onne houdt het bij één rondje voor gezien. De andere groep, waar ik mee meega, gaat het bos in en kiest de ruim

vijf kilometer lange blauwe route. Ik probeer wat tempo te maken en loop al snel vooraan, na een kilometer of vier word ik ingehaald en let ik dus ook niet meer op de blauwe pijlen. We lopen verkeerd en op het fietspad wijst de gps ons gelukkig weer in de juiste richting. Totaal hebben we dan toch nog een rondje van 9 km gelopen.

Na het douchen en onszelf op de video bekijken is het wachten op het drie gangendiner: soep, nasi en vla toe. Terwijl ik nog vol zit van de vla en een spel speel, komt er alweer vlaai met koffie en thee. En om uur of tien staan er alweer chips op de tafels, maar Onne en ik kiezen voor ons bed. De rest heeft veel plezier met allerlei spelen, waarbij vooral hard gezongen en gelachen wordt.

Op zondagochtend besluiten we na Onne's mobieltje (wat volgens Boetje meer klinkt als een slaapliedje) en het ge-

bonk op de deur door Henk toch maar weer uit bed te komen voor het ontbijt. Stijf, met zere knie en zere tenen begin ik zeer rustig aan een wandelrondje vanaf de Wintelrese kerk. We volgen de rode paaltjesroute, die 8 km zou zijn. Vlakbij 't Caves lopen we een extra rondje – dat denken we, want uiteindelijk is het een stuk korter en hebben we maar 7 km gelopen.

Op een mountainbike-paadje dat op en neer gaat geeft Kees nog een tip om vooral veel met de armen te werken, zo kunnen we goed versnellen. Terug bij de kampeerboerderij mogen we opruimen, spullen in de auto zetten en weer eten, dit keer soep, een broodje gezond en vla (zolang de voorraad strekt).

Na de afwas en vegen, wacht ons de eindtoespraak door Henk bij een laatste kopje koffie of thee. Bij het afscheid klinkt het: tot volgend jaar, tot in Olland bij de wedstrijd- en prestatietocht, tot in Nijmegen of gewoon tot ziens. Het trainingsweekend vol gezelligheid en veel (wandel)leermomenten zit er weer op.

Net als ook de organisatoren alles hebben ingepakt en willen afsluiten, komt de eigenaresse van de kampeerboerderij eraan met een cadeautje: ze dacht dat dit weekend bij hen voor de tiende keer werd georganiseerd, maar het bleek alweer de elfde keer te zijn. Vol verwachting maakt Henk Plasman het pakje open. Er zit een klokje in – voortaan is iedereen weer bij de tijd!

-Joop Reichenfeld-

Rollover: nieuwe wandeltocht voor wie slecht ter been is

Voor het eerst is er een groot wandelevenement op touw gezet voor mensen die gebonden zijn aan een rolstoel. Het gaat om een tocht van 9 kilometer door de regio Vijfherenlanden (tussen de Betuwe en de Alblasserwaard). Het evenement vindt plaats op zaterdag 26 april – dus midden in de bloesemtijd. De route voert door een mooi deel van Leerdam, Heukelum en Asperen.

Ook mensen met een eigen elektrische rolstoel, een handbike, een rolbed of mensen met een rollator die in een rolstoel willen meedoen, zijn welkom. In het laatste geval zorgt de organisatie voor rolstoelen. Scootmobielen zijn van deelname uitgesloten. Het initiatief voor dit evenement komt van een tiental afdelingen van De Zonnebloem. Als de rolstoelwandeltocht aanslaat, zal die voortaan jaarlijks worden georganiseerd; mogelijk op meerdere dagen en vanuit verschillende plaatsen.

OLAT-lid Cor Broerse is voorzitter van het organisatiecomité. Met alle vragen kunt u bij hem terecht: 0345-615530 of info@rollovervijfheerenlanden.nl Informatie is ook te vinden op de website www.rollovervijfheerenlanden.nl

De Kempeners bundelt regionale wandelinformatie

Op initiatief van Janus Huijbregts van NWC De Witrijt is de Kempeners per januari van dit jaar gestart met een wandelinformatie rubriek in de huis-aan-huis bladen die in worden bezorgd in o.a. de regio's Eersel, Reusel, Bladel en Veldhoven.

Ook OLAT heeft zich bij deze bundeling van krachten aangesloten. Omdat we ook wel eens buiten de regio de paden bewandelen, zullen we niet altijd in de rubriek te vinden zijn, maar toch hopen we met deze samenwerking onze vereniging in de Kempen te profileren.

De eerste rubrieken zijn reeds verschenen in de bladen en genieten volgens zeggen van bekenden al de volle aandacht.

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (40)

Als je kunt kiezen uit een wandeltocht die alsmaar omhoog loopt om – eenmaal bij het eindpunt aangekomen – met een bus terug te keren, of met de bus heen en al dalende te voet terug, is de keus niet moeilijk. In het laatste geval kijk je ook niet op een kilometertje meer of minder. Een voettocht door het schitterende Binntal in Goms/Wallis is er zo een bij uitstek.

De bustocht van uit Fiesch op 1.050m naar het 400 meter hoger gelegen dorpje Binn is een niet alledaagse belevenis. Nauwelijks op weg naar Ernen, de eerste tussenhalt, kondigt de postbus bij elke bocht met een toet-ter-de-roet-toet-toet-signaal zijn komst met recht op voorrang aan.

Ondertussen kom je ogen tekort om het overweldigende panorama over de beroemde Eggishorn in je op te nemen. Na het passeren van het lieflijke dorpje Ernen – vooral bekend om zijn jaarlijkse kerkconcerten – wordt de weg smaller en bochtiger. De route volgt de steile berghelling en loopt soms randje ravijn en tegen het einde door een uiterst smalle en vochtige tunnel. Wie zijn weerstand tegen hoogtevrees wil testen komt gedurende deze rit dik aan zijn trekken.

In Binn komen de schoenen aan de beurt; met de neuzen richting Grengiols, de eindbestemming van deze interessante tocht. Maar alvorens de gang

er in te zetten loont het de moeite om eerst even te snuiven aan dit unieke bergdorp. Of je nu een koffiehuis binnenstapt, winkeltjes bekijkt of de VVV bezoekt overal liggen, staan en hangen kleurrijke kristallen in de meest wonderlijke vormen. De nodige etalagelikkende amateur-geologen voorzien van beitel en hamer zijn daar niet vreemd aan, want het Binntal is namelijk beroemd en geliefd vanwege zijn vindplaatsen van mineralen.

Wanneer je de tocht nog wat oprekt met een ommetje richting Fäld naar de stortplaatsen van het wingebied kun je met eigen ogen aanschouwen,

hoe de liefhebbers zich op het talud al hakkende en beitelende uitleven in de hoop de kristal van hun leven te vinden.

Daarna even terug naar Binn om daar de route naar Grengiols op te pakken. Neem ondertussen even de moeite om een kijkje te nemen in het gehuchtje Zen Binnen, waar een reeks houten huisjes een wit kapelletje in de greep houdt door het zo nauw mogelijk te omringen. Volg van daar de ruige bergbeek in stroomafwaartse richting.

De route negeert de eerder genoemde tunnel door buitenom te gaan en volgt dan een nauwe kloof met in de diepte de ruisende Binna. Op de ruige steile bergwand glinsteren kwarts kristallen, vochtig gehouden door ministroompjes. Een keur aan schitterende bloempjes doet de grootste moeite om in het gesteente een plekje te veroveren.

Op de driesprong bij Steinmatte +1310 m valt de keus op het linker paadje door het stroomgebied van de Binna. De ravijn wordt daar nauwer en het paadje smaller.

Aan de hoge horizon hangen de houten huisjes van het verrukkelijke gehucht Ausserbinn als het ware tegen de bergwand geplakt en maken een verlaten indruk; de werkelijkheid is anders want menigeen heeft er heel wat voor over om daar te kunnen verblijven.

Foto boven: een onderonsje bij de tunnelwand; links Christiaan Koehler.

Foto hiernaast: het water zorgt voor een continu polijstproces.

Naar mate de bodem vochtiger wordt neemt de bloemenpracht toe en wordt het een hele kunst om niets plat te trappen. Je hebt het er zo druk mee, dat je ongemerkt een punt nadert, waarvan je je afvraagt: loop ik wel goed en houdt het pad hier misschien wel op? Geen zorgen; volg het spoor tussen het weelderige groen en kijk niet vreemd op wanneer er plotseling een eeuwenoude stenen boogbrug over de Binna in beeld komt. Het verhaal gaat, dat Karel de Grote op één van zijn tochten hier meer van zou weten.

Even plotseling als de brug is opgedoken, komt er vervolgens een stevige klim tegen een rotswand op, die uitkomt bij een idyllisch gelegen kapelletje. En natuurlijk weer een verhaal: voorbijgangers zouden – alvorens verder te gaan – worden gemaand goddelijke bescherming af te roepen tegen de gevaren die hen in het gebergte omringen.

En als geroepen loopt het pad vervolgens over Hochmatten, een lieflijk plateau dat je uitnodigt in het gras neer te vliegen en te genieten van een overweldigend panorama over de omringende berghellingen. Géén wonder, dat bewoners van de aanpalende Bächerhäusern zo gehecht zijn aan hun stek en alle ongemak bij onaangename weersomstandigheden op de koop toe nemen.

Tenslotte komt het aardige dorpje Grengiols met een Bergbahn verbinding naar Fiesch. Een korte treinrit belooft een indrukwekkende uitzicht over een diepe ravijn waardoor de Binna met donderend geraas omlaag komt en zich in de Rhône stort.

Leenderbos: vertrouwd maar toch weer een beetje anders

Het is alweer een jaar of zes geleden dat OLAT een winterserietocht vanuit Leende heeft uitgezet. In de tussenliggende jaren zijn er wat ontwikkelingen geweest op het vlak van natuurbeheer. Nabij de Achelse Kluis is een openbaar pad gekomen dat er destijds niet was; anderzijds heeft Staatsbosbeheer diverse stukken van het Leenderbos tot beschermd natuureservaat verklaard, waardoor enkele paden niet meer in gebruik zijn en zelfs al helemaal zijn overgroeid. Al met al geen ingrijpende wijzigingen en het is in de bossen en heidegebieden tussen Leende en Achel nog steeds fijn wandelen. En met aanzienlijk meer kans op droge voeten dan in januari!

Vanuit het startlokaal café Du Commerce in Leende gaat het eerst in een wijde bocht richting Oosterik en Eindhoven. Na het oversteken van de A2 duiken de wandelaars meteen de hei op. Hier splitst zich ook de 10 km af. Een eindje verder, nabij de doorgaande weg Leende-Valkenswaard, is de eerste wgenrust ingericht bij het bezoekerscentrum van Staatsbosbeheer. Snel hierna volgt weer een splitsing: de 30 en 40 km gaan door in de richting van de Achelse Kluis, de 15 en 20 km keren elk met een wijde boog terug naar Leende. In de Achelse Kluis is de grote caférust. Daarna maakt de 30 km een doorsteekje over de Grote Heide, terwijl de 40 km eerst nog een stuk oostwaarts over Belgisch grondgebied wordt geleid, langs de Warmbeek en over de Beverbeekse Heide. Onderweg is een tweede wagenrust ingericht.

Dan wacht de weg terug naar Leende, door een ander deel van de Grote Heide en het Goor. Nadat de 30 km weer is aangehaakt, komt Leenderstrijp in zicht waar een tweede

caférust is bij D'n Hospes. Vanaf hier volgt de 20 km ook weer hetzelfde parkoers. De wandelaars volgen de Strijper Aa, passeren de visvijvers en duiken dan het bos weer in. Op een heel mooi plekje dat in de zomer voor dagrecreatie is bestemd maar nu nog heerlijk stil is, wacht de volgende wagenrust. Vanaf hier trekken alle afstanden samen op naar Leende.

Informatie over starttijden e.d. staan zoals altijd op pagina 5.

Door de stilste uithoek van België

Zoom op Google Earth in op het traject Manderfeld-Auel, en je ziet meteen aan het vrijwel ontbreken van grote doorgaande wegen dat in deze uithoek van België de volmaakte rust moet heersen. Op vijfde van de dagafstand kruist men even de snelweg E42, en op enkele provinciale wegen na heb je het dan wel gehad. De rest bestaat uit bossen en landerijen, afgewisseld met veel ongerepte natuur, waarbij ook behoorlijke hoogteverschillen moeten worden overbrugd. En dat staat weer garant voor mooie panorama's. Kortom: een veelbelovende bestemming voor de clubreis van 29 maart.

De route is een onderdeel van de GR 56, een rondwandeling die de Hoge Venen en de Ardennen verbindt met de Duitse Eifel. Dwars door het gebied loopt de zeer kronkelige rivier de Our, die hier deels ook de grens bepaalt. Deze natuurlijke barrière verklaart mede het isolement van de zogeheten Oostkantons. De plaatsnamen zijn hier Duits, ook al liggen ze op Belgisch grondgebied. En na een poosje steekt de GR 56 inderdaad de grens over om dan in het aanpalende Duitse natuureservaat te belanden.

Van oudsher vormen de uitgestrekte bossen van de Oostkantons een geliefd jachtgebied. De Karolingische keizer Lothar I had deze omgeving in de negende eeuw al in zijn vizier. Stroomafwaarts langs de Our komt men zo nu en dan door schilderachtige dorpjes, en haast overal zijn historische bezienswaardigheden te vinden: kastelen, kapellen, monumentale boerderijen of oeroude bomen. Een aanrader!

Peter van de Ven wandelt een stukje van de Pelgrimsroute naar Compostela (3/slot)

Lotgevallen in de buurt van de Lot

Maandag 27 augustus, de heetste dag: net zoals gistermiddag flink aanpopen om alle bagage en keukenbenodigdheden van Theo weer naar de grote weg terug te sjouwen. Dit kost een paar zweetdruppeltjes, maar die staan in geen verhouding tot de zweetdruppels die we nog zullen verliezen door de hoge dagtemperatuur en een paar spectaculaire klimpartijen.

We lopen eerst nog erg laag over middeleeuwse straten Conques uit, en passeren daarbij een stadspoort, Porte du Barry. Na de oversteek van de beek de Dourdou via een Romeinse brug, is er een eerste hoge heuvel die we moeten beklimmen, en hier gaat het al meer dan 600 meter omhoog, van 220 naar 847 meter. Bij de 1500 meter verderop gelegen kapel van Sainte-Foy is het al uitpuffen geblazen, en ook andere, sneller lopende pelgrims zijn een dankbaar excuus om even stil te staan. Detail: sommige van die pelgrims hadden 6 à 12 kilo's meer naar boven te sjouwen (rugzakken) dan wij!

De koffierust van Theo van die dag, Saint Clementes D'Estrate en het dorp Preyssac, kan ik me niet meer voor de geest halen. Kwamen ook niet voor in het boekje GR 65 (St. Jacobsroute) dat ik voor het schrijven van dit verhaal van Jac van de Raad geleend heb. Waarschijnlijk liepen we een variant.

Na Theo's rust een afdaling door het bos naar een beekje. We zien Jac en Nel en Theo en Loes steeds verder voor ons uitlopen; die zouden we tijdens de grote rust wel weer zien. Er komt weer een beklimming, deze keer 'slechts' 130 meter (419-554). Er zijn nu alweer twee uur verstreken, en in het dorp Roumeuous zitten veel mensen in de schaduw hun siesta te houden. Het is 30 graden, waar is Theo? Niet in dit dorp dus, en we besluiten voor het eerst om zelf maar kwartier te maken. We hebben nog een paar puntjes smeerkaas en ook de waterfles wordt bijna helemaal leeggemaakt.

Even verderop gaan we van de asfaltweg af en een landweg op, die na verloop overgaat in een smal zandpad. Zo'n 400 meter onder ons zien we Decazeville liggen; die stad moeten we vandaag nog passeren. Een kwartier later zien we gelukkig Theo, die weer een mooi plekje had uitgekozen. Martin en Loek zijn er nog, de echtparen zijn al door. Decazeville wordt het komende uur een soort onbereikbare bestemming,

want we lopen er in een boog van 270 graden omheen.

Het water dat we drinken, lekt meteen weer uit onze porieën, het is nu 33 graden. Veel andere pelgrims stoppen ook vaker dan normaal om van de hitte te bekomen. Eindelijk, na eindeloos durende minuten naar beneden – en het café is meer dan welkom. Alleen de naam Phoenix past niet bij ons: dat is

een fabeldier dat uit zijn eigen as herrijst, en Arie en ik zijn helemaal slap en lusteloos! Ik ga pas na twintig minuten bij de ventilator zitten; als ik dat meteen had gedaan, had ik misschien wel een koutje opgelopen!

Het is nu vier uur, en we moeten nog een uur lopen naar Livinhac-le-Haut. De weg erheen gaat ook weer over drie bulten, en ondanks het feit dat de zon al weer drie uur aan het zakken is, is de temperatuur toch nog 2 graden opgelopen. Het verhaal wordt afgezaagd: weer uitpuffende pelgrims langs de weg. Op een gegeven moment zien we beneden een dorp in de vlakte liggen, aan de andere oever van de Lot. En zo eindigt de dag toch nog met een meevaller: in tegenstelling tot wat de naam deed vermoeden is dit wel degelijk Livinhac-le-Haut!

Dinsdag 28 augustus. Nog vier dagen lopen, maar onder deze weersomstandigheden moet dat geen probleem zijn. Vanuit het raam van onze gîte werpen we eerst nog een blik op een monument van een soldaat met in zijn hand een vaandel, zo'n typisch beeld uit de Eerste Wereldoorlog.

We lopen nu 25 kilometer naar Figeac. De eerste zes kilometer gaan vrij gemakkelijk, een vrij lange rechte weg, waar we nauwelijks iets hoeven te klimmen. Op kilometer zes ligt het gehucht Montredon, een pittoresk dorpje, gelegen op een bult (mont). Bij de kerk, die op het hoogste punt van de bult

ligt, staat Theo met de koffie. We kunnen 'zijn' dure jeep (voor het laatst in dit verhaal vermeld op 24 augustus) nog één keer bewonderen, want vandaag krijgt hij de beschikking over een busje, waar wij met zijn achten tegelijk in kunnen.

Het landschap wordt nu glooiend, maar van grote beklimmingen is voorlopig geen sprake. Er komt vandaag weer wat bewolking opzetten, soms waait er een verfrissend windje, soms is het benauwd, maar per saldo toch betere omstandigheden dan gisteren.

Theo probeert ons nog een keer te treffen voor koffie, maar na een paar GSM-etjes blijkt dit niet haalbaar. Daarom maar in Saint-Felix (15 kilometer) een restaurant opgezocht. Hier moeten we geduld hebben, want veel mensen zitten aan het warme eten. De twee echt-paren en Martin en Loek zijn daar eerder weg, zodat Arie en ik voor de rest van de dag het einde van 'de optocht' zijn.

Twee kilometer verderop het volgende dorpje, maar daar komen we niet. Via een landweggetje komen we wel bij een priorij en een gemeenschapshuis.

Deze priorij, St. Jean-Mirabel, kan bezocht worden door de sleutel bij monsieur Lefebvre, een agrariër, af te halen. Wij eten bij het gemeenschapshuis (Salle Communale) de vanmorgen ingekochte druiven en smeerkaasjes op en vullen de waterflessen: het wordt weer warm.

Op een grasveldje staat een grote fiets; die is daar neergezet ter herinnering aan een Tour de France-etappe die daar op 15 juli 2004 langsgelopen is – en finishplaats Figeac is ons eindpunt van vandaag. De temperatuur is nu 30 gra-

den. We lopen langs een bredere asfaltweg, en zijn blij als we een paar keer een smaller paadje nemen, dat wat verder van die weg af ligt.

Een half uur later slaan we rechtsaf en bij een vier meter hoge hut zien we in de verte Figeac liggen. Die hut is een verhaal apart: deze hutten zijn vierkant of rond. Het dak is van kalksteen, dat dusdanig gestapeld kan worden dat er geen houten spanten gebruikt hoeven te worden. Vroeger waren het woningen voor arme boeren (oppervlakte hooguit 4x4 meter), nu zijn het schaapskooien of schuurtjes.

Ondanks het feit dat het vandaag een gemakkelijke dag is, is de afdaling naar Figeac toch nog behoorlijk, en even zelfs gevaarlijk omdat we langs een drukke autoweg lopen met een smalle berm.

Bij het eerste terras, dat heel mooi bij de brug aan het water gelegen is, nemen we een pul bier. De rivier heet hier de Cele, en het hotel de Pont d'Or (Gouden Brug). Er zitten hier meer pelgrims, niet vreemd, want de gîte ligt hier nog geen 300 meter vandaan. Loes, Theo, Jac en Nel zien we een half uur later. En Martin en Loek pas na drie uur, want die hebben zich ergens behoorlijk vergist en blijken 7 kilometer verderop gefinisht te zijn!

Voor die tijd zijn we met zijn zessen op zoek gegaan naar een eetgelegenheden. Die is moeilijk te vinden, en uiteindelijk kiezen we vlak bij de brug voor een bikerscafé.

Arie zorgt nog voor animatie na 9 uur 's avonds, want opeens is het hoersje van zijn camera verdwenen. Dat blijkt tussen de spijlen van het hek van het terras zeven meter naar beneden gevallen te zijn en daar kun je te voet niet komen. Een van de medewerkers van het restaurant is toen voor hem gaan 'pootje baaien'. Arie heeft die man beloond met een briefje en dat is altijd minder dan wanneer hij in Nederland een nieuw had moeten kopen. Tot slot

heeft Theo Tromp vandaag de zwaarste dag gehad: meer dan 400 kilometer gereden. Maar vanaf morgen hebben wij weer een 'luxe' 9 persoons-busje!

Woensdag 29 augustus 2007: het traject Figeac-Cajarc (30 km). Die nacht heeft het behoorlijk geregend, en zo nu en dan was er onweer, dus vreesden we dat het slechte weer van een week geleden terugkwam. Maar dat valt ontzettend mee. Bij de start breekt de lucht weer helemaal open, en we lopen weer bij temperaturen boven de 20 graden. We steken de Cele over en 200 meter

verderop komen we via de volgende brug op dezelfde oever terug.

Het klimmen is in het eerste half uur, het afdalen in het laatste en tussendoor de hoogvlakte doorkruisen. Jammer dat in het 'spiekboekje' van Jac voor dit gedeelte geen meters klimmen en dalen worden vermeld, maar het is een stuk gemakkelijker dan een week geleden. Eenmaal boven hebben we een prachtig uitzicht over de stad.

Hier staat ook een groot kruis. Dit ter nagedachtenis aan 145 mensen van een groep van 600, die in mei 1944 gedeporteerd zijn en dit niet overleefd hebben. Even verderop staat een obelisk. Hier stonden er vier van rondom de stad, het waren waarschijnlijk territoriumgrenzen van de abdij.

Een paar kilometer verderop is een industrieterrein. Nou ja, een half uur door een saaie omgeving lopen, is ook geen ramp. De weg is erg smal, maar wel verhard.

Vervelender is dat er van drie kanten regenfronten komen opzetten; zouden we nu toch nog lange tijd hoosbuien over ons heen krijgen? Een half uur later blijkt de soep niet zo heet gegeten te

worden als hij werd opgediend, maar wel lopen we door de mist. De zon komt er voorlopig niet doorheen.

In Faycelles aangekomen, zitten we op een derde van de dagafstand. Hier is behalve een dorpskerkhof ook een groot Merovingisch kerkhof uit de Romeinse tijd.

Na Faycelles wordt het parcours wat ruiger, met rotsige paden. Maar er zijn nog genoeg boerderijen met boomgaarden, en de blauwe pruimen kijken ons zo verleidelijk aan dat we met zijn vieren aanvallen.

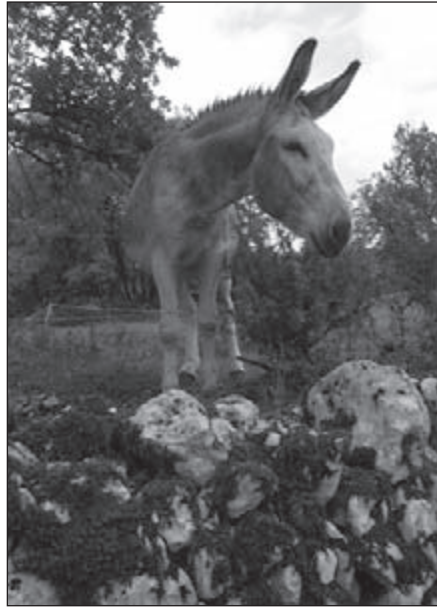
Een pelgrim loopt vaak over lange rechte wegen, maar ergens hebben we op zo'n weg een schelp gemist; dat wordt dus Theo bellen. Hij heeft zijn voicemail aanstaan, maar bij een boerderij worden we richting Grealou gedirigeerd, en daar heeft Theo een groot zeil neergelegd, waarop wij weer van soep en spaghetti kunnen genieten. Inmiddels schijnt de zon weer (23 graden).

Van Grealou naar de finishplaats Carjac zullen we nu overwegend gaan afdalen. Het rotspad is nogal oneffen geplaveid, dus zo nu en dan is het uitkijken geba-zen. Er zitten ook een groot aantal bochten in, op een gegeven moment ben ik de tel kwijt. Maar plotseling zien we beneden in de vallei Carjac liggen. Het ligt mooi ingeklemd tussen heuvels, en ergens aan de overkant zouden in steile rotwanden ook nog grotten gelegen hebben. We kunnen zo de stad inlopen, maar lopen eerst nog twintig minuten om, langs de Lot. Daardoor hebben we nog zicht op een oude hangbrug.

In Carjac hebben we wat oponthoud, omdat Martin een medisch ongemakje had. Maar gelukkig heeft de dokter goede medicijnen daarvoor, zodat hij ook de laatste twee wandeldagen zonder

problemen kan meelopen. Wij nemen een paar sandwiches, want het warme eten hebben we bij Grealou al gehad.

Donderdag 30 augustus. Van Carjac naar Espalion, ± 25 kilometer. We hebben vannacht 20 kilometer buiten Carjac geslapen, dus rijden we wat eerder aan om op tijd (= rond 9 uur) te starten. We volgen eerst nog even de Lot en steken deze net voor het gehucht Andressac via een hangbrug over. Daarna moeten we een beetje klimmen en tref-

fen Theo al na drie kwartier in Gaillac. In Gaillac heeft Theo problemen met zijn busje gehad: hij kon op een gegeven moment niet meer keren, maar door de hulp van een boer met trekker kwam hij toch weer goed terecht.

Het pad gaat nu verder omhoog, en op de heuvels die we nu passeren is de vegetatie zeker het vermelden waard. We hebben veel schaduw van eiken, jeneverbesstruiken en buxusbomen. Niet dat dat per se nodig is, want ook

vandaag hebben we in het begin veel bewolking. Daarbij is het gelukkig niet koud: 18 graden, een mooie temperatuur voor 10 uur 's ochtends.

De eerste rust is rond 11 uur en hier heeft Theo voor de koffie een mooi beschut schuurtje uitgezocht, dat uitzicht biedt op een grote waterbak. Misschien vroeger een wasplaats, maar nu is het de fauna (kikkers, vissen) die de bestemming bepaalt.

Nog geen tien minuten daarna wordt onze nieuwsgierigheid gewekt door een stenen toren, die op een omheind terrein staat. We kunnen daar zo binnen, geen afgesloten poort en waarschijnlijk is het een complex dat op het punt staat om gerestaureerd te worden. De douche staat buiten, maar als je zo lekker vrij zit hoeft daar zeker geen afscheiding voor te staan.

Vandaag veel slaapdorpjes, zoals Mas del Pech en Mas des Bories. Mas is een afleiding van maison/huis, dus dat kan niet veel voorstellen. Daarom heeft het ook niet veel zin om me bij de burgemeester te beklagen over het feit dat ik op een picknickplaats aan de houten bank vastplakte. Een stads-/dorpshuis is in de verste verte niet te bekennen. Ondanks de vieze broek geniet ik toch van de tonijnschotel die Theo voor ons heeft klaargemaakt. Arie is even zoek, want de hond blafte wel tegen mij, en daarna tien minuten niet meer. Maar via de GSM werd hij 'gered'

Rond twee uur is het nog anderhalf uur lopen naar Espalion, over een zacht glooiend terrein. De lage muurtjes langs de landerijen zijn vrij dik (50 cm) en met mos begroeid, het kan hier op bepaalde tijden dus behoorlijk vochtig zijn. Net voor Espalion zien we op een muurtje nog een miniatuur van de schuilhut die we net voor Figeac

hebben gezien. In Espalion hebben we meer dan twee uur voor het warme eten. Deze tijd wordt verdeeld tussen het terras en de dorpswinkel, waar we wijn en andere producten (honing & jam) kopen voor het thuisfront. Ook hier is een grote waterbak, die vroeger beslist als wasplaats heeft gediend. Er zijn ook stenen langs de kant, om de was te laten drogen.

's Avonds genieten we van een uitgebreide en lekkere maaltijd en voeren ook nog even een gesprek met een Waalse pelgrim en zijn Amerikaanse vriendin. Het is de bedoeling dat deze man haar na afloop van de pelgrimage zal vergezellen naar de USA. Misschien een mooie kapstok om hier te vermelden dat \pm 10 jaar geleden Jac en Nel van de Raad elkaar zo ook nader hebben leren kennen.

Vrijdag 31 augustus. De laatste wandeldag, en ook deze laatste dag is er een mooie afstand van 32 kilometer gepland. We hebben wat moeite om het vervolg van de route te vinden, maar dank zij enkele inboorlingen worden we uiteindelijk toch in de goede richting gestuurd. In het begin gaat het over smalle paden en de bomen zijn dusdanig hoog, dat we vaak in de schaduw lopen. Het weer zal vandaag geen problemen opleveren: wel wat wolken, maar de gemiddelde temperatuur ligt boven de 20 graden.

Ergens langs de weg zien we een 65 cm hoog beeld van Sint Jacobus. In de buurt ligt een schelpje met daarop een foto van een verliefd stelletje. Waarschijnlijk is het beeld daar door hen geplaatst.

Theo staat met het busje langs de grote weg met de koffie. Bij het weggaan blijkt dat het mechanisme van de achterbank defect is. De bank is niet meer overeind te krijgen. Theo zal ergens bij een garage proberen of ze daar een tang hebben, om dit te herstellen.

De Waal met zijn vriendin komen we die ochtend ook tegen; zij hebben vandaag dezelfde eindbestemming.

We komen door het dorpje Bach. De Duitse naam ontleent het aan een Duitse familie die er gewoond heeft. In de kerk hangt de martelaar St. Jean Gabriel aan een bamboekruis. Deze man deed zendingswerk in China en is daar in 1996 tot de eerste heilige van dat land uitgeroepen.

In het dorp Mars-en-Vers zijn alleen blaffende honden aanwezig. Een ander dorp, Pech, heeft twee gîtes, maar de bebouwde kom zelf krijgen we niet in het oog. Nog even heb ik een goed ge-

sprek met een ezel, maar qua formaat kan het ook een paard zijn! Even verderop de laatste lunch met Theo, weer soep en een nasigerecht en er is ook wijn. De bank van de auto blijkt toch niet kapot te zijn.

De laatste 10 kilometer zijn toch nog wel pittig. Maar eerst nemen Loek, Martin, Arie en ik nog een pauze, we maken de druiven op, die gisteren in de dorpswinkel gekocht zijn.

Er volgt nu een langdurige klim over een rotsachtig pad en als we boven zijn gaan we dezelfde afstand weer omhoog. In de laagvlakte zien we bomen en bloemperken, we denken dat de bebouwde kom van Cahors niet ver weg meer kan zijn. Dat valt vies tegen: na La Quintarde, een grotere villa, lopen we nog een klein uur over een laagvlakte. Wel weer een heel mooi gebied met jeneverbessen, cipressen en eiken, en je kijkt kilometers ver naar andere heuvels.

Dan, bij een zendmast toch de definitieve afdaling naar Cahors. We zien de hele stad liggen, met rechts de oude binnenstad en links de beroemdste brug van de stad over de Lot, de Pont Valentre. In de 'nieuwe stad' vinden we Theo. Dat nieuw moet je met een korreltje zout nemen, dat zal toch al gauw ook 80 jaar zijn.

We zouden in eerste instantie in de binnenstad iets gaan drinken, maar na een bezoek aan de plaatselijke VVV voor de laatste stempels gebeurt dat uiteindelijk bij de Pont Valentre. Er is daar ook een museum, waarin men kan zien, hoe de drinkwatervoorziening vanuit

de Lot voor een groot gedeelte van deze streek van hieruit geregeld werd. Arie blijkt de 'Fransoos' in ons gezelschap te zijn; hij kan het best met de gastvrouw van het museum communiceren.

Tegen half negen rijden we met Theo's busje naar het Formule 1-hotel. Helaas duurt de rit niet zo lang als gepland is: bij een stoplicht worden we vanaf de rechterkant aangereden door een automobilist. Gelukkig komen wij met de schrik vrij; alleen maar een paar schrammen, en iemand heeft een lichte shock. Maar het busje heeft behoorlijke blikshade, en er zal voorlopig zeker niet in gereden worden.

Complimenten voor Theo, zoals hij de situatie aangepakt heeft. En gelukkig kunnen de politie en brandweer van Cahors ook over de grens praten, vroeger spraken die mensen altijd standaard alleen hun moerstaal. De administratieve afhandeling neemt ongeveer een uur in beslag en we zijn behoorlijk moe als we bij ons hotel arriveren.

Zaterdag 1 september. We zouden in twee dagen terug reizen naar Nederland, maar omdat we nu geen vervoermiddel meer hebben, heeft Theo binnen twee uur na aankomst met de alarmcentrale in Nederland geregeld dat we met de trein terug kunnen reizen. En dat gaat nog behoorlijk snel: eerst om half een de sneltrein van Cahors naar het Gare Austerlitz in Parijs, en daarna de TGV van het Gare du Nord naar Rotterdam. Daar komen we 22.15

u aan. Het enige hectische gedeelte is het met de metro van het ene naar het andere station in Parijs reizen.

De TGV is eigenlijk het leukst in Noord-Frankrijk. Daar lijkt het of alles buiten stilstaat, terwijl het landschap in werkelijkheid toch met een behoorlijke snelheid aan je voorbij schiet. In België liggen de stations te dicht bij elkaar, waardoor de maximumsnelheid daar veel lager is.

Slotconclusie. Dit waren ± 340 kilometer van de pelgrimsroute, gelopen in veertien dagen tijd. Santiago de Compostella is nog ver weg, daarvoor moeten we nog minstens acht weken doorlopen. Maar ondanks de minpunten van tegenvallend weer en vervoer dat niet altijd even soepel ging, hebben wij er vertrouwen in dat we in augustus 2008 weer een fantastische wandelvakantie zullen hebben!

-Peter van de Ven-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Euraudaxtocht te Bunnik

Op zaterdag 29 december 2007 organiseerde Cees Versteeg uit Veenendaal een tocht onder de vlag van Euraudax Nederland, vanuit het gebouw Stayokay (vroegere jeugdherberg) aan de Rhijnauwenselaan te Bunnik.

De start was om 11.00 uur. We wandelden al gauw langs de Kromme Rijn naar het landgoed Amelisweerd, waar de mooie ridderhofsteden Oud- en Nieuw-Amelisweerd staan. Amelisweerd is ontstaan in 1224. We wandelden door die landgoederen tot aan een asfaltweg. Daarna, via bochtige wegen, langs golfterreinen van Amelisweerd.

Na het verlaten van het landgoed liepen we door de wijk Lunetten in Utrecht. In die wijk liggen vier forten, die onderdeel uitmaken van de Nieuwe Hollandse Waterlinie: Lunet I, II, III en IV. We passeerden ze alle vier, na passage van Lunet II kregen we verzorging. We namen een boterham en koffie of thee.

De tocht ging verder langs Stadion Galgenwaard, thuisbasis van FC Utrecht, en weer langs de Kromme Rijn richting centrum. Aangekomen in het centrum liepen we langs het gebouw van de Sterrenwacht en via smalle straten en steegjes passeerden we het Academiegebouw

van de Universiteit Utrecht en de Domtoren. Inmiddels naderden we de Neude waar in diverse restaurantjes gepauzeerd werd.

We zetten de tocht voort via de kloostergangen langs de Domkerk en de Kromme Nieuwe Gracht richting Spoorwegmuseum aan de Maliebaan, waar we het centrum verlieten. Via het Wilhelminapark over het paadje langs de Kromme Rijn weer richting Amelisweerd. Daar kregen we ergens weer verzorging: oliebolletjes en thee.

Na de verzorging liepen we, via voet- en fietspaden, weer door de landgoederen Amelisweerd en Rhijnauwen. Vervolgens via de Kromme Rijn naar de finish.

Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling en zonnig weer.

Winterserietocht Prinses Marijke te Geldermalsen

Op zaterdag 5 januari 2008 organiseerde CWSV Prinses Marijke vanuit hun clubgebouw aan de Kostverlorenkade te Geldermalsen een wandeling.

We startten om 9.00 uur aan de Zaaiwaardweg en liepen via de Rijksweg in de noordelijke richting tot het einde van

de bebouwde kom van Geldermalsen. Daarna via de Spijk en langs weilanden richting Tricht.

In Tricht over de mooie Appeldijk langs de rivier de Linge en het gemaal de Neust. Daarna volgden we de Sint-Janssteeg over de spoorlijn Geldermalsen-Dordrecht naar een boerderij, waar de verzorging was.

Na de verzorging via bospaden door het landgoed Mariënwaerd.

Aangekomen op de Oude Waag volgden we de verharde weg naar het pannenkoekenhuis 'Stapelbakker' bij Beesd, waar de rust was.

We zetten de tocht voort en liepen weer richting landgoed Mariënwaerd, via bospaden tot we weer aan de Appeldijk kwamen en het gemaal De Neust weer passeerden tot Tricht. Na Tricht over de Lingedijk tot aan de spoorovergang, die we overstaken.

We staken de rivier de Linge over via de brug en liepen via het Trichtse Voetpad naar de Koppelsedijk. Vervolgens via de Heemtuin en Albert Heijn naar de finish. Het was aanvankelijk donker maar wel droog weer met wat zon tussendoor en in de middag begon het te regenen. Er gingen 321 wandelaars van start.

-Constant Dedel-

Ploeteren en genieten op de E8

Nadat ze in 2006 al van Nijmegen naar het Duitse Bad Godesberg waren gewandeld, richtten Henri Floor en Coos Verburgh afgelopen najaar opnieuw hun schreden naar het oosten. Ze pikten de draad weer op van de Europäischer Fernwanderweg E8, waarvan ze in de vorige eeuw ook al enkele stukken hadden gelopen in Nederland en Oostenrijk.

Hier volgen wij hen op het traject Bad Godesberg-tussen Bonn/Bad Godesberg en Worms.

datum vrijdag 14 september 2007

traject Bad Godesberg - Rolandseck

afstand 13 km; *wandeltijd* 6 uur

Om 6.10 uur verlieten we lopend ons huis, bepakkt met een rugzak van ongeveer 11 kg. Na ongeveer 25 minuten bereikten we het NS-station vanwaar we via Arnhem en Keulen naar Bonn/Bad Godesberg reden. Op een bankje tegenover het station van Bonn/Bad Godesberg pakte we uit onze rugzak de spullen die we nodig hadden, zoals het fototoestel, de routebeschrijving van de tocht, een zonnehoedje en onze wandelstokken.

Voor deze dag stond 13 km op het programma. Daardoor zouden we de eerste dag rustig kunnen beginnen. Maar dat viel toch wel bitter tegen. We waren zo'n zes uur onderweg en het was onderweg af en toe best warm, vooral na beklimmingen van hellingen.

Buiten het Redoutepark te Bad Godesberg, waarin talrijke mammoetbomen stonden en waar twee eekhoortjes elkaar achterna zaten, liepen we even verkeerd. We vroegen een keer naar een in de routebeschrijving genoemde mineraalbron en kwamen daarop bij een kerk. Hier vervolgden we de route

tussen de kerk en een beek. Na een middeleeuwse golfbaan voerde ons pad fraai door een beekdal. Op een gegeven moment liepen we tussen twee beken door.

Bij een oude brug met overkapping nabij het voormalige klooster Gut Marienforst steeg ons pad flink. Verder liepen we door bosgebied ten westen van Muffendorf en Heiderhof. Aan de zuidwestkant van Heiderhof liep de route naar de zuidkant van Heiderhof. Thuis had ik de route al enigszins ingetekend vol-

gens de routebeschrijving-informatie. We besloten toch de markering te volgen. Nu liepen we langs de noord- en oostkant langs Liessem en kwamen nu niet door het centrum van Liessem.

Aan de rand van Liessem stond een kar. Hier werden aardappels en fruit verkocht. We kochten er 4 peren omdat het goed is om elke dag 2 stuks fruit te eten. We aten de peren later op.

We misten opnieuw onze markering. We volgden een tijdlang de W-markering. Daardoor kwamen we dicht bij Mehlem uit. En over de Mehlemerstrasse bereikten we het centrum van Niederbachem.

Bij het fraaie Geronshuis kwam de pastoor van het dorp aangelopen en vroeg of hij ons van dienst kon zijn, omdat we bezig waren om de route te raadplegen. Even voorbij zijn kerk sloegen we af en ons pad door Niederbachem steeg. In het dorp hielden we nog een rust en aten wat. Coos had het hier even moeilijk en had dringend een betere rust nodig. Bij Gut Broichhof dronken we nog koffie en thee.

Via de heuvel Tuffstein, waarbij we niet over de top liepen), liepen we verder en kregen nu meerdere fraaie uitzichten op de Rijn en het er tegenover liggende Siebengebirge (Zevengebergte). Bij de Rolandsbogen besloten we niet af te slaan voor een bezoek vanwege vermoeidheid. Bij de Rodderberghof vielen de talrijke notenbomen op. Langs

de Willemsberg daalde ons pad flink. Spoedig kwam de splitsing met de RV markering, die ons naar het station van Rolandseck voerde. Vijf minuten voordat onze geplande trein naar Andernach vertrok, kwamen we op station Rolandseck aan.

In Andernach stond ons hotel pal naast het station. De komende vier dagen zou ons overnachtingadres Andernach zijn en met de trein reden we naar de door ons geplande volgende startplaats om vanaf het eindpunt van die dag terug te reizen naar Andernach.

Toen we dan op onze kamer waren gekomen deden we eerst nog een dutje van een uur alvorens te gaan dineren en dit dagverslag te schrijven.

datum zaterdag 15 september 2007

traject Rolandseck-Sinzig

afstand 20 km; wandeltijd 6 uur

Met de trein reden we van Andernach naar Rolandseck. Hier waren we de vorige dag geëindigd. Even na negen uur begaven we ons op pad. Na een kwartier hadden we over de aanlooproute (gemarkeerd met RV) de officiële route weer bereikt. We liepen deze dag weer veel door bossen. Over de flanken van de 213,3 meter hoge Berschberg werd Bandorf bereikt. We liepen het hele dorp door. Aan het einde was de route verlegd. Maar om verrassingen zoals de voorgaande dag te voorkomen, probeerden we zoveel mogelijk de oorspronkelijke route te volgen.

Bij Unkelbach aangekomen ontbrak een markering voor de juiste vervolgroute. De route liep volgens de route-

beschrijving via Fäldisch Jass. Maar we konden met geen mogelijkheid vaststellen of Fäldisch Jass de naam van een berg of een straatnaam of de naam van een huis was. Bij een bankje in Unkelbach hadden we een rust. Er kwam een groep wandelaars voorbijgelopen. We constateerden dat we de plaats Unkelbach aan de verkeerde kant in liepen. Maar midden in het dorp troffen we onze markering weer, waardoor we het dorp over de goede route verlieten.

We bereikten een asfaltweg die naar Calmuth liep. Maar we troffen maar één enkel bewoond huis aan. Buiten het dorp, in het bos, was weer een parkoerswijziging. We vertrouwden het niet en volgden aanvankelijk de officieel beschreven route. Maar het pad bleek dichtgegroeid te zijn, waardoor we alsnog de gemarkeerde route moesten volgen. Bij gebrek aan bankjes hadden we op een boomstam een rust en aten en dronken wat.

Vlak voor Remagen kwamen we bij een groot standbeeld. Omdat het hieromheen zo begroeid met bomen was, viel het bijna niet op. We hadden hier een

fraai uitzicht op het bovenste gedeelte van het Klooster Apollinarisberg en op Remagen.

Na een steile afdaling over een trap bereikten we het hiervoor genoemde klooster met enige fraaie bijgebouwen. We bekeken de kerk ook van binnen. Het kerkgedeelte was relatief klein, maar wel heel hoog met grote muurschilderingen.

We liepen Remagen zelf niet in. Er was wel weer een afdalroute naar het station van Remagen die weer met RV gemarkeerd was. Een lange weg langs Tierheim voerde ons naar een zeer rustige omgeving met enige maneges. We kwamen nog een Rheinhohenwegwandelaar tegen, die aan ons vroeg of hij goed liep. Hij had een cowboy-hoed op en leek daardoor ook wel wat op een cowboy. Onwillekeurig moesten we denken aan het lied 'Ik wil een cowboy als man' van de zangeres Ria Valk.

Na een rust op een bankje bij een kruis in de bosrand liepen we door bosgebied naar Bad Bodendorf. Dit was een schilderachtig plaatsje met veel vakwerkhuizen. Nabij het station van Bad Bodendorf hadden we een rust in het Winzer Restaurant Goldenes Prag en zaten buiten in de Biergarten. Binnen in het café was op een groot tv-scherm een voetbalwedstrijd aan de gang. In de Biergarten dronken we koffie en aten een Käsekuchen.

We verlieten Bad Bodendorf bij het oorlogskerkhof (Ehrenfriedhof). Langs de rivier de Ahr bereikten we Sinzig. Bij het kasteel te Sinzig werden foto's gemaakt van een pas getrouwd stelletje. Op twee daarvan figureerden wij ook, want we werden door de fotograaf ge-

roepen en gevraagd voor een speciale foto met ons er op.

Als laatste voor deze dag kwamen we bij de rood wit gekleurde St Peter-kerk. We keken er even naar binnen, maar er was een kerkdienst aan de gang. Daarna liepen we naar het station van Sinzig en namen de trein naar Andernach. 's Avonds aten we in een naburige pizzeria warm.

datum zondag 16 september 2007
traject Sinzig - Bad Breisig - Andernach
afstand 22 km; wandeltijd 10 uur

We reden met de trein naar Sinzig. Rond 9 uur begonnen we aan de wandeling. Spoedig verlieten we Sinzig. Aan de rand van het bos stond een schuilhutje, waar we een laag (boven-)kleding uittrokken. Er kwam net een wandelaar aangelopen met een dagrugzakje, waar we even mee praatten. Nu dwaalden we zo'n 5 kilometer fraai door de bossen. Bij een schuilhut met uitzicht op Bad Breisig maakten we nog een foto van onszelf. Toen kwam er een steil traject, waarop we besloten om te keren. Met behulp van de kaart liepen we een minder steile weg naar beneden.

Voorbij Bad Breisig, in Rheineck, liepen we verkeerd. Later, toen we weer op de route zaten, zagen we nabij Burg Rheineck op de kaart dat het weer steil zou worden. Er was hier een goed alternatief. Daarbij hadden we nog eenmaal uitzicht op Burg Rheineck.

Net voorbij Brohl-Lützing was wederom een steil stuk. Ook hier was een alternatief, maar dat kostte wel veel zoekwerk. We volgden nu een saai stuk pal langs een verkeersweg en door een industrie-

wijk. Nabij Alkenhof verlieten we ons pad tussen de snelweg en de spoorlijn. Omdat we een makkelijke weg naar boven liepen, moesten we enige omwegen genomen worden. Bij boerderij Alkenhof hadden we een rust op kleine afgezaagde boomstammen.

Daarna kwamen we nog langs Knapshof. Bij de eerste van vier elektriciteitsmasten volgden we de bosrand van het Andernacher Stadswald. Uiteindelijk kwamen we bij restaurant Auf dem Krahnberg. Hier aten we pruimentartaart en dronken koffie. We hadden hier vandaan een prachtig uitzicht op Andernach, de Rijn en het aan de andere kant van de Rijn liggende Leutesdorf. Nu was het nog een half uur lopen naar Andernach. Daar kwamen we rond half acht aan.

datum maandag 17 september 2007
traject Andernach-Koblenz (brug)
afstand 20 km; wandeltijd 6 uur

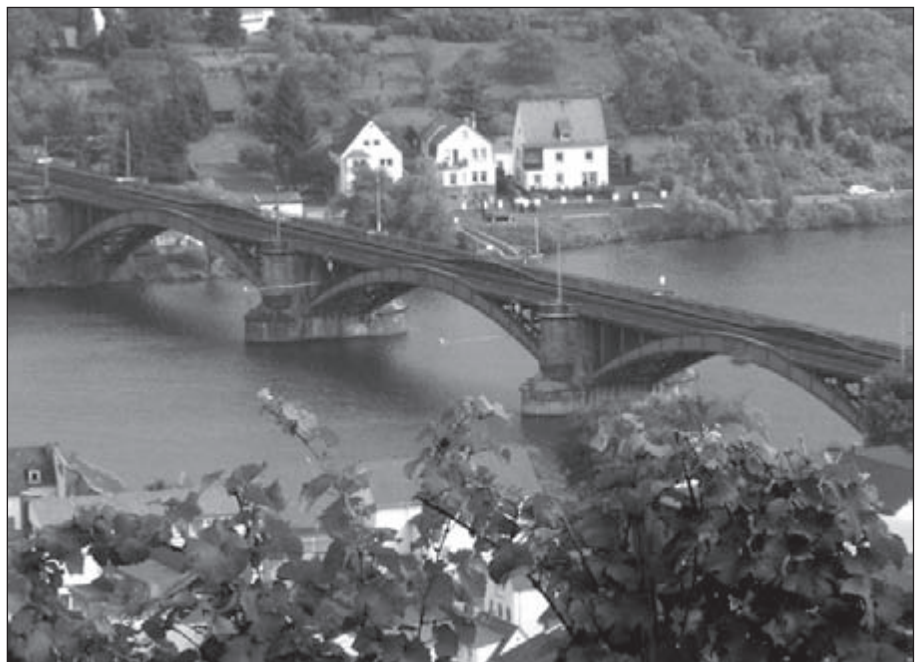
De supermarkt waar we inkopen wilden doen lag op onze wandelroute. Tegen 8 uur verlieten we ons overnach-

tingadres. Vlak voor de supermarkt lag op een kruising een grote ronde toren. We dachten toen dat dit DE Ronde Toren van Andernach was, maar dat bleek later toch niet het geval te zijn. Na de supermarkt vond Coos op de Stadionstrasse een briefje van € 20.

Buiten Andernach liepen we onder de B9 door en volgden toen het riviertje de Nette tot aan Miesenheim. De afslag bij Nettehammer stond niet vermeld in de routebeschrijving. En omdat de markering van de afslag niet opviel namen we deze afslag dan ook niet. In Miesenheim vonden we de brug over de Nette en daar troffen we ook weer markeringen.

Nu volgden we een kruisweg waarbij kruisjes en kleine kapelletjes stonden. Er was nu een traject door open terrein. In Kettig zagen we bij een huis een tuin die leuk was ingericht. Over een supersmal pad langs een smal beekje verlieten we Kettig. Over een graspad liepen we naar Mülheim-Kärlich. Maar net toen we in deze plaats aankwamen, verlieten we die weer aan de westkant om vervolgens over een verharde weg tussen boomgaarden door te lopen.

We kwamen aan de zuidoostkant van Mülheim weer in de bewoonde wereld uit bij een 'Donald Duck garage'. Van tevoren hadden we ons afgevraagd wat toch met een Donald Duck garage werd bedoeld. We dachten aanvankelijk aan een autogarage, die een bepaalde uitstraling of uitdossing van Donald Duck had. Maar het bleek een garage bij een particulier huis te zijn. De garagedeur was beschilderd met de afbeelding van Donald Duck op een paard.

Over de Rübenacher Höhe bereikten we een snelweg en daarna werd Rübenach doorkruist. We staken buiten Rübenach een voormalige spoorlijn over waarvan de rails al was weggehaald. Op de fotokopie van de topografische kaart die we bij ons hadden, was het spoor nog wel ingetekend.

Opnieuw over voornamelijk open terrein werd koers gezet naar Güls. Hier liepen we opnieuw over een kruisweg. Deze kruisweg liep tussen wijnvelden door. Ook hadden we nog uitzicht op een begraafplaats. De kruisweg liep namelijk vrij steil naar beneden en daardoor had je flink wat uitzichten. In Güls troffen we verschillende vakwerkhuizen. Over de spoorbrug verlieten we Güls weer. Aan de overkant van de Moezel reden we met een bus naar station Koblenz.

Voor de wandeling langs de Moezel en de Rijn hadden we een extra dag uitgetrokken omdat de eerste drie dagen veel zwaarder waren geworden dan gedacht.

Vanuit Koblenz reden we met de trein naar ons overnachtingadres in Andernach. 's Avonds aten we warm in ons overnachtingshotel Andernacherhof, omdat de gezellige pizzeria op maandagavond gesloten was.

datum dinsdag 18 september 2007
traject Koblenz, Moezelbrug-Oberwerth
afstand 7 km; wandeltijd 4 uur

Met de trein reden we van Andernach naar Koblenz. Met de bus ging het verder naar de spoorbrug over de Moezel nabij Güls. Hier begonnen we met de

7 kilometer lange rondwandeling om Koblenz, die ons langs de Moezel en de Rijn voerde. Het was geen echte rondwandeling, want we kwamen niet op ons uitgangspunt terug. Omdat de dagetappes de voorgaande dagen erg zwaar waren geweest, besloten we het een dagje rustig aan te doen. Het had de vorige avond en nacht flink geregend en toen we aan de wandeling begonnen was het bewolkt en druppelde het af en toe wat.

De huizen aan de overkant van de Moezel van Güls en Metternich waren wel fotogeniek, maar we wilden ons

fototoestel niet gebruiken vanwege de vochtigheid.

Na de Kurt Schumacher Brücke kwamen we bij de stuwdam Koblenz aan en haalden ons fototoestel te voorschijn omdat het voor 99% droog was geworden. Deze stuwdam was eigenlijk een groot gebouw/stenen muur. In de Moezel zitten in totaal 23 stuwdammen. Rond 1960 werd besloten om de Moezel te kanaliseren. Na een grote brug (Europabrücke) en een spoorbrug trok de Balduinbrug de aandacht. De brug zag er fraai en oud uit. Langs de kant van ons pad stonden af en toe fraaie bouwwerken van huizen. Bij het Deutsches Eck, waar de Moezel in de Rijn stroomt, stond een groot standbeeld en ruitersstandbeeld van Kaiser Wilhelm I.

Het traject langs de Rijn bestond aanvankelijk uit talrijke toeristen stalletje en verder aanlegsteigers voor rondvaartboten. Na de Pfaffendorferbrug hadden we een rust in een restaurant en dronken cappuccino.

Aan het eerste einde van de dode Rijn-arm verlieten we de officiële route. We kwamen nog langs de St. Josefskirche Koblenz, die we bezichtigden. Daarna liepen we naar het station van Koblenz. Bij het naastgelegen postkantoor kochten we nog mooie postzegels voor onze verzameling.

Uit de wind aten we op het perron drie meegebrachte broodjes. Daarna reden we met de trein terug naar Andernach. Eerst deden we een dutje van een uur. Na ons dutje was het droog geworden en deed Coos nog wat boodschappen. Ik maakte de schoenen nog schoon.

Tegen 5 uur begonnen we nog aan een sightseeing door 'Andernach-city'. In ons hotel hadden we een informatiebulletin gepakt met tekst in o.a. de Nederlandse taal.

We maakten een heleboel foto's, onder meer van: de Christuskerk (de protestantse stadskerk); het Stadsmuseum; de burchtruïne en de oude poort van

Koblenz; de Hospitalkerk (de katholieke kerk van het St. Nikolaas Stichtshospital); het bastion/bolwerk en de Rijnpoort en tot slot de ronde toren en de Mariendom (Lievevrouwekerk).

Na de wandeling aten we 's avond warm bij de Pizzeria.

datum woensdag 19 september 2007
traject Koblenz-Boppard
afstand 19 km; wandeltijd 8 uur

We hadden nu voor de laatste maal overnacht in de Andernacherhof. Bij het afrekenen hadden we geen korting gekregen zoals dat gebruikelijk is als je meerdere nachten overnacht in een zelfde hotel. Met de trein reden we naar Koblenz. Na een kwartiertje lopen zaten we op de route.

We liepen onder een spoorbrug en een aantal autobridgen door van een afslag van de snelweg B9. We liepen deze dag veel door bossen en kwamen maar een paar maal langs of door dorpjes. Als eerste kwamen we bij uitzichtspunt Rittersturz. Hier hadden we mooie uitzichten op de Rijn en Koblenz.

Daarna voerde de route naar Lichte Eichen, maar de naam Lichte Eichen zagen we niet staan. We verloren hier even de markeringen. Het bleek dat de officiële route langs de autoparkeerplaats liep, en niet eroverheen zoals wij deden. Na de parkeerplaats troffen we spoedig weer markeringen. We hadden dus toch het goede pad gevolgd. Opnieuw kwamen we bij een schuilhut. Nu hielden we er een pauze en aten en dronken er wat.

Na de TV-toren kwamen we bij de Merkurtempel, een oude Romeinse nederzetting. Van de tempel stond alleen de funderingen nog. Tot hier hadden we een tijdlang een archeologische wandelroute gevolgd.

Daarna kwamen we vlak langs Waldesch. We staken de verkeersweg naar het dorp echter niet over. Vlak voor Hünefeld hadden we prachtige vergezichten. Een kilometer voor Hünefeld hadden we nog een rust op een bankje. We zaten hier uit de wind in de zon en aten en dronken wat. In Hünefeld viel een vierkante toren met elektriciteitsdraden op.

Daarna liepen we via de Hedwigseiche en Engelseiche naar de Vierseenblick. De vier Seen (meren) betreffen geen vier aparte meren. Maar op dit punt kan je vier afzonderlijke delen van de Rijn zien waardoor het lijkt alsof je vier meren ziet. Deze dag voerde veelal over brede goed begaanbare wegen en paden.

Na de Vierseenblick, waar we in een café trouwens nog koffie met taart aten, liepen we naar Gideonseck. Hier zagen we de Rijn een ruime bocht van 180 graden maken. Van Gideonseck liep het officiële pad steil naar beneden naar Boppard. Hier liep ook een stoeltjeslift. Aangezien we in geen van beide trek hadden, besloten we de autoroute naar beneden te volgen. Daar werd het Mühlal bereikt. Hier liepen we langs de verkeersweg, waar snelheidsbeperkingen van 30 kilometer per uur waren. In Boppard aangekomen liepen we over de Rheinpromenade naar de Kalvarienstrasse en sloegen hier af naar ons overnachtingsadres.

We bezichtigden Boppard eerst nog wat, want we waren nog bezweet van de wandeling. Daarna douchten we ons en dineerden vervolgens in het centrum van Boppard in een restaurant aan de markt.

-Wordt vervolgd-

UIT DE MEDIA

Philips-mensen naar top 'Kili' om de sneeuw te redden

De Kilimanjaro: de hoogste berg van Afrika, en daarom zijn er door de jaren heen talloze bergbeklimmers geweest die deze 5895 meter hoge bult bedwongen hebben. In het OLAT Nieuws van november/december 1991 en januari 1992 stond een verhaal van mijn collega Rudi Bakker van de TU Eindhoven. Hij was destijds verbonden aan de Universiteit van Tanzania, en heeft met vier collega's ook de 'Kili' beklommen, waarbij de laatste 180 meter maar door één persoon afgelegd is, vanwege de hevige sneeuwval.

Door de klimaatsverandering ligt er tegenwoordig het grootste gedeelte van het jaar helemaal geen sneeuw meer op de Kilimanjaro. En dat is de reden dat begin dit jaar 46 Philips-collega's met familie en vrienden de berg beklommen hebben, om aandacht voor het milieu te vragen. Op het moment dat dit nummer ter perse ging, was nog niet bekend of iedereen boven gekomen was. Omdat het om zoveel mensen gaat, zal dat heus niet iedereen gelukt zijn.

Op savethesnow.waarbenjij.nu kan nagekeken worden hoe het afgelopen is.

Bron: Eindhovens Dagblad, 2 jan 2008

De T van OLAT kwam weer eens goed voor de dag

De T van OLAT kwam weer eens goed voor de dag in het Eindhovens Dagblad van oudjaarsdag 2007. Daar stond namelijk een artikel met als kop 'Tippen en rusten met abdijbier'. En dat kan natuurlijk alleen maar gaan over 'onze' Grenzeloze Tocht in Luyksgestel.

Alleen had de journalist die het artikel schreef de indruk, dat uitsluitend onze zuiderburen zich achter de kelken schuilhouden. Maar uiteraard hebben wij OLAT'ers daar ook veel ervaring mee! Nog een fout die hij gemaakt heeft, en die hier gelukkig rechtgezet kan worden: de verstwegkomende wandelaar heette niet Jan Kaecestad, maar Jan Kvaestedt. En wie dat ook niet kan uitspreken, mag hem gewoon Jan de Noor noemen!

Bron: ED, 31 december 2007

Ook bij de 16e editie soms nog verrassingen

We beleefden alweer de 16e aflevering van deze ultieme wandeling aan het einde van het jaar. En bij alle uitvoeringen konden we acte de présence geven. Onze parkoersbouwers kozen in de eerste jaren nog voor paden door de Wetering en de Plateaux en later waren er zelfs sloten in de weilanden rond Bergeijk. De locaties werden te klein. Zowel aan Nederlandse als aan Belgische zijde werd naar nieuwe rustplekjes uitgezien.

Nu lijkt de organisatie voor vaste stekjes te hebben gekozen en bewandelen we alweer enkele jaren ongeveer dezelfde paden, al weten ze ons af en toe nog te verrassen met kruip-door paden die we niet eerder zagen.

Om de twee jaar wisselt het morgen- en middagparkoers zodat iedereen, óf op Hollandse óf op Vlaamse schoenen, de beleving van het ultieme telkens op een andere wijze mag ondergaan. Dit jaar wandelden we over Belgische paadjes heen en keerden op z'n Hollands weer. Vanuit Cambiance De Zwarte Bergen vertrokken de eerste wandelaars toen het nog donker was. Ad Verbakel was ze, met de zaklamp in de aanslag, al vooraf gegaan en iedereen hoefde slechts de gele pijltjes te volgen om goed terecht te komen. In het donker wandelen heeft zijn charme, zeker als het aangenaam weer is zoals vandaag het geval zal zijn.

Omdat ik wat later een afspraak heb, doe ik eerst maar wat koffie en maak hier en daar een praatje, bekenden genoeg. Opvallend veel wandelaars vragen hoe de route in elkaar steekt en wanneer 'dat mooie stuk' voorbij zal komen!

Ik heb ook nog even tijd om een kijkje te nemen bij de poort, waar Lodewijk al vlug het voetbalveld vol auto's heeft gedirigeerd en nu de andere kant aan de beurt komt.

Het zal niet lang meer duren of heel de

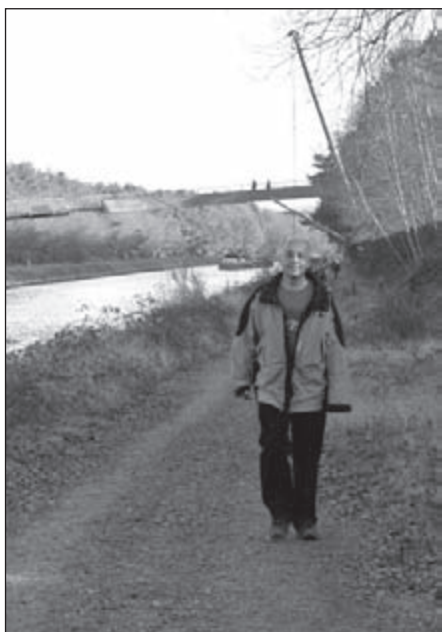
Zwartebergendreef en zelfs de straat richting Luyksgestel zal vol met geparkeerde auto's staan. Dat wordt straks meetwerk voor de pendelbus.

Om half tien is het dan zover en krijgen we onze routebeschrijving: hij zit nog mooi in een plastic hoesje en ik laat hem zo. De weg weten we zo wel !! Het spoor leidt vrijwel langs het plekje op de camping, waar Dini, ik en de kinderen ruim 35 jaar geleden met onze bungalowtent tijdens het seizoen veel mooie dingen hebben beleefd. We zijn amper de camping af of we komen al bij de Kerststal met serene muziek. Toch even goeiendag zeggen!

Dan zijn we op weg naar België, grenzeloos ! Of zit het toch anders? Ligt dat plaatsje eigenlijk niet in Limburg, nadat het heel lang geleden stiekem is afgekaapt van de Meierij, je weet wel: die streek waar ons 'Mooie Rooi' het trotse middelpunt van is. En wees nou eerlijk, iedereen zegt daar toch goeiendag, moet je in Limburg toch altijd nog een verzoekschrift voor indienen!

De eerste Belg haalt ons halverwege de Putten al in. Hij is op de terugweg. Iets over zessen gestart, dat kan in Lommel, zegt ie.

Na het eerste stuk bos de brug over, een paar taveernes en dan wat hobbelige grond en een mooi fietspad om bij het stadium te komen. Vergane glorie en bij deze eerste ontmoeting komen

Zowel binnen als buiten was de kerstsfeer nog volop aanwezig. In de kantine van de Zwarte Bergen hadden boetiekhoudsters Hetty en Janet uitzicht op een knusse stal. Niet ver daarvandaan richt de buurtvereniging jaarlijks een grote kerststal in, die altijd veel publiek trekt.

we dan ook niet verder dan het toilet op de begane grond. Het rendez-vous is dit jaar een etage hoger. Dat doen we straks wel. Mirjam had ons hier ook nog 'straatarm asfalt' beloofd, maar we hebben tevergeefs gezocht. Maar die prachtige huisjes vergoeden ruimschoots dat gemis!

Op de een of andere manier komen we toch weer bij 't kanaal, van groot economisch nut, ofschoon we er in al die 16 jaar maar één keer een bootje hebben gezien.

Aan de overkant gaan we de bush in, dat noemen ze bij ons kreupelhout. Nog een eindje langs het kanaal, over een mooi fietspad, dan zijn we halverwege het parkoers en wordt het tijd om even de benen te strekken. Nadat we voor enkele dubbeltjes een paar rode bonnen hebben aangeschaft, genieten we 'ongestoord' van ons kopje koffie met een of ander punt.

Het parochiezaaltje van Heide-Heuvel is goed gevuld. De meesten die daar hun tijd verdoen, hebben tijd zat of worden dat na een tijdje vanzelf. Theo kiekt alles wat hij voor zijn lens krijgt en dat terwijl onze echte huisfotograaf Noud nog een vrij plekje op zijn buik zoekt voor een kopje koffie. Boetje benut alle hulpmiddelen om zoveel mogelijk taartjes op zijn tafeltje te krijgen,

dat belooft nog wat voor de komende bestuursvergaderingen.

Het is al voorbij noen als Piet en ik aan de thuismars beginnen. Buiten staat Willem Steenbakkers alle sterren uit de hemel te doedelen en samen met zijn vriendin wachten wij netjes op de slotakkoorden.

De bus rijdt voor en er wordt weer een vrachtje wandelaars afgeleverd. Of Peter en Adje echt uit die bus kwamen laat zich raden. Toch blij ze weer eens samen te hebben gezien.

Willem wandelt een eind met ons op, hij is benieuwd naar onze avonturen en of er nog wensen zijn! Dat blijft onveranderd, Willem. Zal bij jou ook wel het geval zijn.

We struinen nog steeds door kreupelhout, maar of een beetje tempo ook struinen mag heten weet ik niet. En steeds maar langs dat kanaal, soms weet je niet eens meer of je richting Bocholt of Herentals gaat. Ergens ter hoogte van de Bleekerheide ligt dat futuristische brugske. Daar heeft onze zusterclub Milieu 2000 destijds toch maar mooi voor gezorgd en nu moeten we er ook gebruik van willen maken en dat kan toch ook weer niet zonder dat kanaal.

Het heuveltje af en er onderdoor, valt dat even tegen. Na een paar honderd meter komen we in los zand tussen de kerstbomen terecht. Er is een splitsing in het parkoers, de 'korteren' kunnen daar een paar kilometer afsnijden om eerder bij het honk te zijn. En warempel, er zijn mensen die dat doen ook: ze weten niet wat ze missen. Net voordat het pas echt mooi wordt, zit een meneer met een paar dames te bekomen op een bankje. Toevallig is op dat moment mijn schoenveter weer eens los en zo raken we aan de praat. Waarschijnlijk begrijpen deze mensen uit ons gesprek dat we regelmatig oneindig lange tochten maken, onze hand niet omdraaien voor 40 km en zo af en toe ook nog een Kennedymarsje meepikken. De mensen kijken ons na als we weer doorlopen...

Daar ligt de boot, die jaren geleden bijna kopje onderging. Het kabbelende meertje mogen we nu eens een keertje bijna helemaal rond wandelen: eindeloos. Weer zandheuvels, nog een paar boompjes een heideveldje, weer heuveltjes en dat alles overgoten door een stralend zonnetje. Over dat alles heen klinkt de melancholieke klank uit een Schots heldenepos.

Vanuit het bos bereiken we het trapveldje van een plaatselijk voetbalclubje en dan zijn we weer terug bij het stadion waar we vanmorgen ook al waren.

We bezichtigen het bedrijfje van buiten en van binnen. In het stammineeke is het zeer druk, maar we kunnen nog net aanschuiven bij een tafeltje Belgen. Piet heeft nu bonnen met een andere kleur aangeschaft en de barjuf is een oude bekende van de Bossche 100.

Er lopen nog meer Hollandse obers rond waarbij Job uit Rooi en Harrie uit Nuenen er professioneel uitzien. Ook Sjaan en Leen zijn volop in de weer, terwijl Marinus al min of meer toeleeft naar zijn pensioen. Een blik op het horloge leert dat een tweede groene bonnetje ook nog wel mag. Mirjam en Noud komen nog vlug even gedag zeggen, maar ze moeten er meteen vandoor.

Raken we ook nog aan de praat over de voetbalclub die hier ooit glorieuze momenten beleefde. Nu schijnt het zo te zijn dat een tweede divisionist, uit Overpelt nog wel, hier de scepter zwaait en punten scoort onder de naam: KVSK-united. Had Brederoo nog geleefd!

We gaan er vandoor, er rest ons nog zo'n anderhalf uurtje stappen. Nadat we al dat moois aan sport- en cultuur accommodaties nog weer eens in ons

opnemen, verlaten we het Lommelse goede doen en keren terug in de natuur. Hier nog steeds uitlopers van de Sahara, met restanten van zandverstuiving, vennetjes en laag struikgewas. Het zonnetje keert reeds ter ruste, als wij de futuristische brug naderen en deze mogen we nu wel betreden om aan

de overzijde te komen. Nog een laatste heuvel die we af dalen, het heideveldje, de bosdreven en dan de grenspaal.

We zijn terug thuis in ons vertrouwde Kempenland! Hoe zit dat dan met de Meierij en Lommel; dat zoeken we volgend jaar uit.

Nog wat oneffenheden en zandpaden, de Koperteut ligt daar eenzaam en verlaten aan de bosrand. Een paar vakantiehuisjes in het bos, maar duidelijk geen Cambiance.

Een man uit den vreemde met wie we toevallig opstappen weet van alles over de omgeving en het wandelen in het algemeen te vertellen. Leerzaam, en als we dan uiteindelijk de gezellige finishlocatie hebben bereikt, wil ie op zijn eigen foto, kan ie bewijzen hoe laat ie binnenkwam.

Met een echt frietje nemen we afscheid van alweer een mooi wandeljaar, met als extra toetje een mooie toegift op Oudjaar in ons streekkrantje: Het Eindhovens Dagblad. Eind goed, al goed.

Allez, tot weer eens.

-Ad van Asten-

WANDELEN IN ZUID-ITALIË

www.wandelenitalie.nl

- De Andreas Manna Stichting presenteert -
Van 18 t/m 24 oktober 2008

Heb 't lef, loop de Afrikaweg!

start: Hoogeveen
18-10-2008

<http://afrikaloop.andreamanna.org>

LOOP EENS NAAR WWW.BAJO.NL DAAR VIND JE INFORMATIE OVER STUDIO BAJO (CARTOONS EN STRIPS EN KARIKATURIST BAJO!

DAARNA NOG EVEN DOORLOPEN NAAR WWW.JOOPREICHENFELD.NL (MONOTYPES EN KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR FOLDERS: 073-6123345.

JULIANAWANDELTOCHT
In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geoefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma. Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme. Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo. Voor meer informatie zie website www.aktief.cz U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538 email bertenmien@hetnet.nl